

Συνάδελφοι μαζικοποιήστε τα σωματεία σας

ΠΑΝΟΙΚΟΔΟΜΙΚΗ

ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ
ΚΑΙ ΣΥΝΑΦΩΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΩΝ ΕΛΛΑΔΑΣ

ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 20 - ΧΡΟΝΟΣ 3ος
ΣΕΠΤΕΜΒΡΗΣ - ΟΚΤΩΒΡΗΣ 2000
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ: 20 ΔΡΧ.
ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ

Ο αγώνας συνεχίζεται

28 ΝΟΕΜΒΡΗ

ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΗ ΠΑΝΟΙΚΟΔΟΜΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ

19 - 20 - 21 ΓΕΝΑΡΗ 2001

Το Συνέδριο της Ομοσπονδίας

Συνάδελφοι,

Η Ολομέλεια της Διοίκησης στη συνεδρίασή της εκτός των άλλων θεμάτων συζήτησε και το επικείμενο Συνέδριο της Ομοσπονδίας, καθώς και το χρόνο διεξαγωγής του, εκλεγώντας την Επιτροπή Συνεδρίου και την Επιτροπή Πληρεξούσιων

- Η Επιτροπή Συνεδρίου αποτελείται από τους συναδέλφους:
ΖΑΧΟΠΟΥΛΟ ΑΝΔΡΕΑ
ΠΑΣΟΥΛΑ ΓΙΑΝΝΗ
ΚΟΜΠΟΣΤΙΩΤΗ ΔΗΜΗΤΡΗ
ΜΟΥΣΤΑΚΑ ΑΛΕΚΟ
ΜΑΝΔΗΛΑΡΑ ΔΗΜΗΤΡΗ
- Και η Επιτροπή Πληρεξούσιων αποτελείται από τους συναδέλφους:
ΠΑΣΟΥΛΑ ΓΙΑΝΝΗ
ΜΟΥΣΤΑΚΑ ΑΛΕΚΟ
ΚΟΥΡΤΗ ΝΙΚΟ
ΒΑΝΔΩΡΟ ΔΗΜΗΤΡΗ
ΜΑΚΑΡΩΝΑ ΓΙΩΡΓΟ

Ως χρόνος πραγματοποίησης του Συνεδρίου ορίστηκε το τηλέφωνο 19 - 20 - 21 Γενάρη 2001 (Παρασκευή Σάββατο Κυριακή) και τόπος πραγματοποίησης του το Στάδιο Ειρήνης και Φιλίας.

10 & 21 ΟΚΤΩΒΡΗ

Χιλιάδες εργαζόμενοι στους δρόμους του αγώνα για την υπεράσπιση και διεύρυνση κατακτήσεων και δικαιωμάτων

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΣ ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ

Συνάδελφοι,

Η διανομή των εισιτηρίων κοινωνικού τουρισμού από την Εργατική Έστια έχει αρχίσει. Ενημερωθείτε από τα κατά τόπους υποκαταστήματα της Εργατικής Έστιας.

Πανελλαδική πανοικοδομική απεργία στις 28 Νοέμβρη

Χιλιάδες εργαζόμενοι στους δρόμους για την υπεράσπιση και διεύρυνση των κατακτήσεων και δικαιωμάτων μας

Συγκρότημα από την πανελλαδική κινητοποίηση του ΠΑΜΕ στις 21 Οκτωβρίου

Η ΑΠΕΡΓΙΑ της 10ης ΟΚΤΩΒΡΗ ήταν μια σημαντική απάντηση των εργαζόμενων στην αντιλαϊκή πολιτική της κυβέρνησης, που προσβάλλει το κεφάλαιο προσηλώνει να επιβληθεί στους εργαζόμενους αυστηρές εργασιακού μισθολογίου, με κατάργηση του θωρακ, με δραστικά χωρίς ασφαλίση χωρίς δικαιώματα.

Η σημαντική συμμετοχή των εργαζόμενων όλης της χώρας στην πανελλαδική απεργία, που ουσιαστικά εκτελέθηκε επί την ημερομηνία των τελευταίων χρόνων, αποδεικνύει ότι όλο και μεγαλύτερα τμήματα εργαζόμενων βάζουν στην όχλη διαφορά κλίμακα διαπραγματικό δόληματα και επανοστάσεις στις γραμμές της εργατικής συνδικαλιστικής αντίστασης.

Το μέγεθος της κινητοποίησης εξηγείται να πικρά το συναισθηματικό και απαιτητικό κεφάλαιο που είναι επιφορτισμένα να περάσουν την οχλή αντιλαϊκή πολιτική, με βύθιση στα μέτρα για το χρόνο εργασίας, τις απολύσεις, την επέκταση της μερικής απασχόλησης, σε βάρος της πλήρους, Κυβέρνηση και εργοδότες κατάβληση ότι έχουν δύσκολες μέρες μπροστά τους.

Η απειρία τους γίνεται ακόμη μεγαλύτερη από το Σχίσμα, που προέβλεπε οι χιλιάδες εργαζόμενοι, από την απόφαση τους να υπερασπίσουν και να διεκδικήσουν τα εργασιακά, κοινωνικά τους δικαιώματα, να αγανακτήσουν ενάντια στις αποφάσεις που σταχίζουν στην ιδιοποίηση της γης, της παραγωγής, από τις τρέφει δεσποτικές τους που χτυπούν στην μάχη αυτής της πολιτικής, όχι μόνο ως μέσο αντίστασης, αλλά στην προοπτική της αντιστάσεως της.

Η απειρία της απεργίας της 10ης Οκτωβρίου δεν είναι ένα τυχαίο γεγονός, πολύ περισσότερο δεν είναι αποτέλεσμα του καλέσματος των ηγεσιών ΓΣΕΕ και ΑΔΕΔΥ με δεδομένη την προοπτική των εργαζόμενων στην προοπτική που χρόνια καταβάλλουν, να αδρανοποιήσουν τους εργαζόμενους, να υπονομεύουν την αποτελεσματικότητά που φέρνει ο αγώνας.

Η επιτυχία της απεργίας οφείλεται στην όλη και διαφωτισμένη των εργαζόμενων από ότι πλέον οφείλονται να είναι, της αυτοεκπαιδευτικής διάλυσης κατακτημένων και δικαιωμάτων, την πλήρη ασυμμετρία της ΕΤ από το κέρμα.

Οφείλεται από δράση που αναπτύσσει το ΠΑΜΕ και οι τρέφει συνδικαλιστικές οργανώσεις, με την αποφασιστική, καθημερινή εμπλοκή των εργαζόμενων, με το συνεχές αυξανόμενο συμφωνοπλάσμα των κυβερνητικών σχεδίων, με τη διαμόρφωση στο πεδίο της μάχης έξω από κούφους φρούρα των όρων μιας πραγματικής ενότητας δράσης, τόσο της εργατικής τάξης όσο και των ομιλητών της.

Κόρη στις προθέσεις της ΓΣΕΕ, η οποία αντί να προβάλλει δεκαετή πύλο που θα απαντήσει στην ολέθρια επίθεση κεφαλαίου - κυβέρνησης, οργάνωσε σε ασημάτω γενικά και οδύρα που φρούρα να μη θύγουν την πολιτική της κυβέρνησης, το ΠΑΜΕ κάνει κάθε προσπάθεια να

καλύψει το κενό της «επίσημης μέρας», να κλιμακώσει τους αγώνες, κάτι για το οποίο οι ομιλητές ομιλητές απορρίπτουν οποιαδήποτε αναστροφή.

Η 21 Οκτωβρίου με το πανελλαδικό συλλαλητήριο στην Αθήνα που πραγματοποιήθηκε το Πανεργατικό Αγωνιστικό Μέτωπο, θα γραφτεί με ανεπίτητη γράμματα στο βίβλο των αγώνων της εργατικής τάξης και του λαού μας. Χιλιάδες εργάτες, αγρότες, μισθώτες, επαγγελματίες, από όλη τη χώρα, συσπειρώθηκαν κάτω από τη σημαία του ΠΑΜΕ, κατακλύσαν το κέντρο της Αθήνας.

Η λαϊκή αγανάκη και αγανάκτηση στους χώρους δουλειάς, στις γειτονιές, στα σχολεία εκφράστηκε κατά τον καλύτερο τρόπο σε ένα μεγαλειώδες συλλαλητήριο που έμεινε το έργο να γραφτεί η Αθήνα να είναι από μια δεκαετία.

Ο τρόπος με τον οποίο το κάθε λαϊκό νόημα και διαχειριστής της εξουσίας αντιμετώπισε το συλλαλητήριο της 21ης Οκτωβρίου, το δέος που τους κατάβλεπε μπροστά στο ενδοχικό σε δεκάδες χιλιάδες να γίνουν πολλά περισσότερα, η τρούλα τους μπροστά στην δύναμη του αγωνιστικού παραδείσίου, τους οδηγεί στην

πλήρη αποποίηση της μεγαλειώδους διαδήλωσης από το ΜΜΕ.

Οι γραμμές της μετωπικής εργατικής αντίστασης, με τη σημαντική πραγματοποιήσιμη εναντιότητα καθημερινά και περισσότερο, το ποτό δεν γυρίζει πίσω, αντίστροφη μέτρηση αφού η γρήγορα θα γίνει.

Αυτή την απόφαση που εκφράστηκε με χιλιάδες στόματα, δεν μπορούμε, δεν θα μπορούμε να την πιάσουμε.

Στο συλλαλητήριο της 21ης Οκτωβρίου, όσο οι εργαζόμενοι διεκδικήσαν για όλη μια φροκάτη της πολιτικής που τους αρμόζει

και το δικαίωμα, τους καταδικάζει στην ανέχεια, στην εξορία, και περιβαρηνότητα, στο πλευρό τους έχουν τους εργάτες που τους κλέβουν το βίβλο, τους απηργηματοβόλετες που τους «πνίγουν» το μεγάλο κεφάλαιο, τους μισθώτες που τους αρνούνται το δικαίωμα στη βόρραση, τους νέους που στην πλέον δημοκρατική περίοδο της ζωής τους, τους στερούν το δικαίωμα στην εργασία.

Όλους τους ένωσε η απόφαση να αντισταθούν, όλοι είναι μαζί σε απόφαση τους, **ΤΟ ΔΙΚΑΙΟ ΘΑ ΚΡΗΒΙΣΤΟΣ ΔΡΟΜΟΣ**.

Η επιτυχία της απεργίας της

10ης Οκτωβρίου, καθώς και του συλλαλητηρίου στις 21 Οκτωβρίου δείχνουν ότι η εργατική τάξη της χώρας μας, εκτός από το δρόμο της «οικονομικής» και της «παραίτησης», δρόμο βολικού στον οποίο προσηλώνει να την αποδώσει οι ομιλητές συνδικαλιστικές ηγεσίες, έχει το δικό της δρόμο, το δρόμο της αντίστασης και αντιστάσεως, με την ανεπιτητή, αυταπόλητη πολιτική, της ενότητας και σταθερότητας με το άδικο λαϊκό στρώμα, για το γάρμα και το κέρμα της.

Συντάξτε, φροντίστε

Ο κλάδος μας προσηλώνει στους ενωτικούς αγώνες, για να μην περάσουν τα ανεπιτητήματα, προσηλώνει στην αντιστάση με το ολόκληρο της εργατικής πολιτικής. Στο εργατικό ποτό θα είναι η «επίσημη μέρα», ονομάζεται: **ΣΥΝΕΧΙΖΟΥΜΕ ΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΜΕ ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΗ ΠΑΝΟΙΚΟΔΟΜΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ** στις 28 Νοέμβρη.

- Για να εκδοθεί το Αγωνιστικό Μέτωπο και η αγωνιστική προοπτική.

- Για να πετύχουμε στον οικονομικό «εξουχισμο» των ανεπιτητήτων σχέδια κυβέρνησης - κεφαλαίου.

- Για να τους κούβουμε κάθε διάθεση να πραγματοποιήσουν στα μέτρα που έχουν εξηγήσει και στοχεύουν στην πλήρη διάλυση της κοινωνικής αλληλεγγύης.

- Για θάρρος, δύναμη για το λαό σύμπαντης γής, αναδιοργανωτική κοινωνική οργάνωση και πάλη.

- Για να σταματήσει η όλη κατάσταση που έχει επιβληθεί στους εργαζόμενους, που βάζει σε κίνηση τη ζωή μας, καταστρατηγεί το κάρμα και τις ομιλητικές αυτιάς.

Να διεκδικήσουμε του Γαρου 5ήμερο 35ωρου.

- Αυτήριες σε μεροκάματο και αντιστάση.

- Προώθηση και λύση ασφαλιστικών μας αιτημάτων, όπως αναγνώριση και δόνηση των υπερέστων, να μην είναι επιστροφά του ενωτισμού που αναλύει στις οικονομικές εργασιές στο 1-150.

Στη γνήσια της επίθεσης κεφαλαίου - κυβέρνησης, ονομάμε με τη γνήσια των γραμμάτων του εργατικού, επιστροφά του ενωτισμού.

Αυτό σήμα είναι η χροιά μας και στην ανάλυση του πράσιου ΟΑΕΔ απορροαστικό να επιμεινουμε.

«ΠΑΝΟΙΚΟΔΟΜΙΚΗ» Όργανο Ομοσπονδίας Οικοδόμων και Συναφών Επαγγελματιών Ελλάδας

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ
Ομοσπονδίας Οικοδόμων
και Συναφών Επαγγελματιών Ελλάδας
ΖΗΝΩΝΟΣ 7-9, 104 31 ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ. 5243.785

ΕΚΔΟΣΗ: ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΣΟΥΛΑΣ
Γρ. Αυξεντίου 12, Α. Κωφέλης
Διευθυνθεί από Επίτροπο
Φωτοσυντονιστής - Εκτύπωση:
Τυποκοδικτική ΑΕ, Λεύκη 134, Κρυονέρι Αττικής

Όχι σε δικηγόρους

Συνάδελφοι,

Πολλές φορές απευθυνόμαστε σε δικηγόρους για ζητήματα ασφαλιστικά, εργασιακά κ.α., που μας απροσηλύτη. Είναι λάθος. Η πρώτη ποτό που πρέπει να κυνηγήσουμε είναι του Σωματείου ή της Ομοσπονδίας. Εκεί θα πάρουμε τις πληροφορίες που μόνο ενδιαφέρον, υπεύθυνα και χωρίς να πληρώνουμε δικηγόρους και κομμά φροκάτη και κομμά α-σχετους στο κεφάλαιο, που μας βάζουν σε περιπέτεια.

Αλλαγή διευθυνόμενων

Η «ΠΑΝΟΙΚΟΔΟΜΙΚΗ» που ταυχόμενος σε όσους συνδεόμαστε το Σωματείο έχουν δώσει της διευθυνόμενων τους. Επέλεξε όμως πολλούς φορές, αλλοζόμενοι κατοίκια, θα πρέπει να ενημερωμένους για τη νέα διεύθυνση το Σωματείο, ώστε να παίρουμε την εφημερίδα.

Οδών των συγγενών μαρτυρά στις βραγανητές Πλώτες. Λαβύ, τα ανεγερία αναούρων πτώματα από τον βυθό.

Το διαρκές έγκλημα των εφοπλιστών

Ηθικός αυτοουργός είναι η κυβερνητική πολιτική. Το μέλλον είναι ακόμη πιο τραγικό. Τα «χαράτια» για NAT και ΟΛΠ στα εισιτήρια των πλοίων και τα κέρδη των εφοπλιστών.

Το είναισ ασημένο. Άπληστο. Το είναι εγκληματικό. Ακμή όαν δεν έχει βρεθεί η κατάλληλη λέξη, για να χαρακτηριστεί το εφοπλιστικό κεφάλαιο, που δεν έχει ούτε πατρίδα ούτε ήθος. Το όσα αποκάλυψαν για την «επιχειρηματική δραστηριότητα» των Ελλήνων εφοπλιστών, με τελευταία αφορμή το τραγικό ναυάγιο του «ΕΠΙΡΕΣ ΣΑΜΙΝΑ», ενός από τα 10 πλοία της ΜΦΔ Φινκαντιέρ των «Νησιών Γροιλανδίας». Δε δίνουν τις πραγματικές διαστάσεις της εφοπλιστικής ολιγαρχίας.

Ακμή οι ναυαγία του ΕΠΙΡΕΣ ΣΑΜΙΝΑ πάλαι με το κύματα και οι «αυθάδοι» του ΥΕΝ, η πλοιοκτησία εταιρεία και οι «κροβαλοζούτοι» στα ΜΜΕ θεωρούσαν βέβαιο ότι από το ναυαγίο είναι ο «ανθράκωπος παράδεισος». Κι αυτό, γιατί εάν είναι έτσι, η ΜΦΔ θα ήρθε έκδοση την αποζημίωση, που φάνηκε ναύαρχοντο το 10 εκατομμύρια δολάρια.

Ο εφοπλιστής ομορμονόμιος από την κυβερνητική κάλυψη - όλη κι μόνο σήμερα του ΠΑΣΟΚ - όλη και της ΝΔ παλαύστερα - οργάνωση σε βάρους όχι μόνον των ναυτεργατών, αλλά και σε βάρους αυτών της ίδιας της ζωής των επιβατών. Το πρόνομη που έχουν παραχωρήσει στους εφοπλιστές, από τις κυβερνήσεις τόσο της ΝΔ και όλης τις καλύτερες της ίδιας παράταξης, όσο και του ΠΑΣΟΚ είναι προκλήτικα.

Το Προεδρικό Διάταγμα που καθόριζαν την επάνδρωση των πλοίων δεν ανταποκρίνεται στις αυξανόμενες ανάγκες. Η εντατικοποίηση της δουλειάς οργάνει. Παρακρατούνται μέχρι και δεδουλευμένες αποδοχές... Ο συνθήκες διαβίωσης και η παραοδόσια των πληρωμάτων είναι σε πολλές περιπτώσεις σε άδεια απόφαση. Τα ναυία αμείνωντα ανεγέρει.

Πάντα τα κέρδη που αποκτώνται οι πλοιοκτήτες, αφήθηκαν να ο ανενοούσιν το πλοίο. Οι ανάγκες των ψυχών δεν καλύπτονται. Αυτός είναι ο ρόλος της δικαστικής πολιτοπλητικής προαποδοσίας.

Οι εφοπλιστές έχουν εισορήσει γενναίως επιχειρηματίες και προνομικά δάνεια. Έχουν χαράτισσει το ΝΑΤ με εισοροδοσιαστές διασκητομωτών, απολαβώντων οικονομολόγους εφορολογητές (φρονούν τη 50) Κοροκοριστικό παράδειγμα είναι ότι πλοίο 9.000 κ.ω. καταβάλλει φόρο 115.000 δολάρια, πολύ λιγότερο από ό,τι καταβάλλει ένας ναυτεργατής. Χωρομοποιούν για δικό τους όφελος τις λιμενικές εγκαταστάσεις και τη λοιπή υποδομή που έχει κτιστεί με το χρήματα των ελληνικών πλοίων. Αρκεί να αναφερθεί ότι στο εισιτήριο κάθε επιβατή και κάθε οχημάτος - κι αυτό ισχύει για όλες τις ακτοπλοϊκές γραμμές - έχει επληθεί «Επικά Τέλη» για τα Λιμενικά Ταμεία και το ΟΛΠ.

Επίσης, σε κάθε ναυλο σε κάθε εισιτήριο, έχει επληθεί - εκτός του «Εδικού Τέλους» υπέρ των Λιμενικών Ταμείων και του ΟΛΠ - και ΦΠΑ, αλλά και «χαράτσο» υπέρ του ΝΑΤ, ύψους 6,5%. Το κλοπάρει έχει επληθεί - υποπίπτει - για την εργασία των επιβατών και των οχημάτων που ταξιδεύουν με τα ακτοπλοϊκά πλοία. Ομοως, σύμφωνα με την πρόδραση ανακοίνωση του ΝΑΤ για τα θέματα του ναυαγίου του «ΕΠΙΡΕΣ ΣΑΜΙΝΑ», η αποζημίωση στις οικογένειες των ημεμώνων ε-

πιβατών, αλλά και των οχημάτων που γάρθηκαν. Βοδαι μετά την ανακοίνωση του παροισμαίου για τις συνθήκες του ναυαγίου, οι και ό- ποτε βγαί...

Βέβαια, κανείς μέχρι σήμερα δε γναιχτεί το ύψος των διασκητομωτών που έχει μολυστεί στο ΝΑΤ από το «Κεφάλαιο Απορρήτων Επιβατών Οχημάτων» (ΚΑΕΟ), με δεδωμένους ότι κάθε χρόνο οι διασκητομωτές στις ακτοπλοϊκές γραμμές φρονούν ναυαρχοντο το 30 εκατομμύρια.

Εκείνο, όμως, που ο κλάδος καταβάλλει είναι ό,τι επληθεί το εισιτήριο αυτού «χαράτισσο» - ο παλοίκω ουσιαστικά τους εφο-

πλιστές από κάθε υπεμείωση αποπνήσνται στα θέματα των ναυαγίων και στους ιδιοκτήτες των οχημάτων, αφού την υπαρέωση αυτή έ- ποτε αναλάβει ουσιαστικά οι ίδιοι οι επιβάτες. Άπληστο, το καθήκον της αποζημίωσης το έγρα αναλάβει και πάλι ο κλάος, αφού ο «λοισυθικός» είναι εκτός που όλα αυτά τα χρόνια ταξιδεύει με τα σποσκαράβα και πληρώνει εισιτήρια και όλα αυτά τ' αυτοκίνητο του, όσα και το «χαράτσο» για το ΚΑΕΟ!

Για να υπολόγισι κανείς, κατά προσέγγιση, πόσο είναι το γάρατι αυτό, αλλά και τα έσοδα του ΚΑΕΟ, αρκεί να αναφέρουμε ότι το εισιτήριο Πελαίου - Μυτιλήνη επί Γ

θήση, τη φθινόπωρο (καταδομω), είναι 5.500 δολάρια. Τόσο ο ύψους μιας νύχτας σε κλιμαία εισωτερική χωρίς φινιστήρι (ένα γκάτα του πλοίου) σταχεί το λιγότερο 8.000 δολάρια, ενώ το εισιτήριο της Αθήνας, το πιο φθινό, σθανει για 16.500 δολάρια.

Μέχρι σήμερα κανείς δε γναιχτεί το ύψος των εισοροδοθέντων για το ΚΑΕΟ και πώς και πώς διατείνονται. Ότε κι αν προνομιακό αποδοθούν στο ΝΑΤ. Της διασκητομωτής και στις καταγροίτες του Πανελλήνιου Συνδέσμου Επιβατών Ακτοπλοϊκών Συγκοινωνιών για τον τρόπο διασκητομωτή των χρημάτων που διασκητομωτών στο ΝΑΤ, οι αρμόδιοι κλοισύν τ' αυτά τους.

Ο ναυλοκλής, εταιρείες, που μωτο εκμεταλλεύονται τις ελληνικές θέλοισες, πολλές φορές παραπονοούντα ότι «τόσο μόνο δεν βγαίνονται κ' ανήσνται να δώσουν έσοτα και 100 δολάρια αίσθη στασι μισοθός των ναυτεργατών Διεμωτομωτικής. Ακόρη, παραδοθέντες στασις που δύναι οι δάος οι εταιρείες και ανεφάρωντα στα κέρδη τους.

Ο κλάος εργατών των «Μικρών Γρομίων», μόνο στο Α εξάμνητο του 2000, αίσθητι από 5,6% και ανεράτες σε 20 διασκητομωτήρια δολάρια. Τα κέρδη προ αποδοθέντων (απόρ νών πλοίων)

Τα πλοία που μεταφέρουν ότες και μηχανήματα, πάνω από το σημείο του ναυαγίου

Ο τραγικός απολογισμός

Το τραγικό ναυαγίο του «ΕΠΙΡΕΣ ΣΑΜΙΝΑ» προνομωται α όλλα ναυαγία πλοίων της ακτοπλοϊκής, το ίδιο πλοίο, στα οποία εισορήσει το ίδιο ποσόντα έδωσαντα, χωρίς να γίνεται αναφορά στις απάσεις πληρωμάτων ποποπών πλοίων, όπως τελευταία του «ΑΡΩΝ ΑΝΤΩΝΙΟΣ» με 24 ναυτεργατές.

Η πρόσφατη του επιβατήριου «ΧΕΙΜΑΡΡΑ» με αποπελάωσα 240 θέματα, η βύθισι του επιβατήριου - οχηματογάνου «ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ» της εταιρείας Αρσι Τυλάουου» με αποπελάωσα τον πλοίο 276 ανθρώπων, οι οικογένειες των οποίων αποζημιώνονται με 500 δολάρια και η αναστησι την παραμονή της Πρωτοχρονιάς

του 1997 του τομωτοπλόου ΔΥΤΟΣΣ, της «ΑΓΕΤ ΗΡΑΚΛΕΙΟΣ» δίπλα στην ακτή της Κύμης, που όδηγησε στο θάνατο 20 ναυτεργατών, αναδώνων, κατά κάρου, τις αυτές που γενούντι το ναυάγιο. Και οι αυτές αυτές δεν είναι άλλες από την ηλικία των πλοίων, την ποπότητα κατασκευής τους, το βαθμό συντήρησης, την ποπότητα της ακτοπλοϊκής υποδομής, τα θεσμοθετημένα ελεγκτικά όργανα, την ποπότητα και επάρκεια της επάνδρωσης, το οσέβασο στα στοιχεία της φύσης και την ποπότητα της φόρτωσης.

Με δεδωμένο το χαμηλό βαθμό ανεάνεσης του σκάφους, τις παρεμβάσεις στις οργανικές δομές, των πληρωμάτων, με σκόπο το κέρ-

δος, αλλά σε βάρος της οσέβασίας του πλοίου, το μέλλον προβλέπεται ακόμα πιο τραγικό.

Η ύψη και του προβλήματος των ακτοπλοϊκών συγκοινωνιών προποθετεί την αλλαγή του συσχετισμού των πολιτικών δυνάμεων, την αναστησι του σημερινού πολιτικού σκηνικού.

Ο κλάος επιβατών - ναυτεργατών μωτο και επληθείται να καταβηθεί επί δικαστικής βάσης όλλης πολιτικής και στις ακτοπλοϊκές συγκοινωνίες με τη δημιουργία του Εθνικού Οργανισμού Ακτοπλοϊκών Συγκοινωνιών, η διεύθυνση και η λειτουργία του οποίου θα υποκείται σε αυτηρό εργατικό και κοινωνικό έλεγχο.

ήν) όαν σε 1,8 διασκητομωτήρια. Η εταιρεία αυτή έχει παραγοίσει στο ναυπηγείο FINCANTIER της SAMSUNG της Νάτας Κορέας - περιφρονώντα τα ελληνικά ναυπηγεία - 8 πλοία, η συνολική όβρα των οποίων σθανει τα 720 εκατομμύρια δολάρια ΗΠΑ.

Η ΑΝΕΚ στο α εξάμνητο του 2000, προμωτοπαισε έσοδα από την εκμεταλλεύωση των πλοίων της ύψους 15,6 διασκητομωτών, παραπονοούντα αίσθητι από 34,2% σε όρεση με το αντίστοιχο εξάμνητο του 1999. Η «μωτοδοπώρη» ΑΝΕΚ, που έχει το πλοίο «Μυτιλήνηποο» (πρώην «Ανεμος», ύψους πάνω ο 35 χιλιάδες) επί γραμμής Κοστέλι - Αιτωλοακαρνανία - Κύθηρα - Πελοπόννησος, από τις 7 Απριλίου 2000, που μωτο βυθίστηκε το δολωκόπλοιο με μωρη 31 Αυγούστου 2000, παραπονοίσιται με αυτό το πλοίο έσοδα 500 εκατομμύρια δολάρια.

Να σημειωθεί ότι τα κέρδη των εταιρειών θα είναι πολύ μεγαλύτερα στο 8 εξάμνητο (Ιούλιος - Δεκέμβριος) από ό,τι βγαίνονται το δολωκόπλοιο με μωρη 31 Αυγούστου 2000, παραπονοίσιται με αυτό το πλοίο έσοδα 500 εκατομμύρια δολάρια. Να σημειωθεί ότι τα κέρδη των εταιρειών θα είναι πολύ μεγαλύτερα στο 8 εξάμνητο (Ιούλιος - Δεκέμβριος) από ό,τι βγαίνονται το δολωκόπλοιο με μωρη 31 Αυγούστου 2000, παραπονοίσιται με αυτό το πλοίο έσοδα 500 εκατομμύρια δολάρια.

Η «όρεξη» των εφοπλιστών για την εκμεταλλεύωση και νέων γραμμών έχει ανώγει, αφού έχουν εξοσφρασίσει την ουσούσση που τους παρχει η κυβέρνηση. Ο άδωτος κλοισυθισμός που γροισνήσνται από το ΥΕΝ, κατά προτίηση σε ποροσκειμένους στην κυβέρνηση εφοπλιστές, έχουν δημωμοίσει προπλήματα και συγκεντρώσει ανάμεσα στους κυβερνητικούς βουλευτές, που ελεγχότανι σε ήρωα και στην

Έπαι από κρήνη την προτίηση στις χρηρήγιση άδων οικονομίας είναι η δόδεση επί τους εφοπλιστές των πλοίων για τη μεταφορά ψηφοφόρων στις βουλευτικές όλλωτες. Πρόκειται για έναν ενομόλογο, δόδωμένον ότι στασιελίτη πλοίων του όλλω με ότα το νόμο και παρβόνα μωτο, σκάσι και στη παρβόνα των οργαμωμένων εγγλήμωτων. Όχι, όμως, ομοίως, σύμφωνα ό,τι η αντανακλώσιμότητα πρέπει να σταρηθεί στην πιο σταγνή εργατική και σφάηρη εκπαιδευτική

Η ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΩΝ ΑΠΟ 20 ΧΩΡΕΣ ΣΤΟ ΑΝΕΣΙ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ

Διεθνής συντονισμός των ταξικών δυνάμεων

Η κατάσταση που επικρατεί στο εργατικό συνδικαλιστικό κίνημα στη χώρα μας, δεν είναι μοναδική. Ανάλογη είναι και σε πολλές χώρες της Δυτικής και Ανατολικής Ευρώπης, της Ασίας κ.λπ.

Οι δυνάμεις του κεφαλαίου, μετά τις αποτυχίες των σοσιαλιστικών χωρών, έστω και προσωρινά ελέγχουν τις ηγεσίες του συνδικαλιστικού κινήματος (σ.κ.) στη συντριπτική τους πλειοψηφία. Ετσι σήμερα αυτές οι ηγεσίες έχουν συναντήσει ταπεινά σε ύψιστο πεδίο της πολιτικής του κεφαλαίου της ΕΕ, στην εργατική τάξη. Πρόκειται για μία καλοπληρωμένη γραφειοκρατική ελίτ, που βρίσκεται στην πλειοψηφία των οργάνων του σ.κ. της εργατικής τάξης και υπακούει πιστά στα αρεσκτά της, που δεν είναι άλλα από την ΕΕ, το κεφάλαιο και τις κυβερνήσεις που το υπηρετούν.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι ότι την περίοδο των Βουβαρδισμών της Γουερκκόλμης η Διεθνής της Συνομοσπονδίας Ευρωπαϊκών Συνδικάτων (ΣΕΣ) ήταν υπέρμαχη των βουβαρδισμών. Στο ζήτημα του 35ωρου και των εργασιών αγωγών, που σήμερα είναι ένα από τα κυριότερα ζητήματα που συζητά η εργατική τάξη, είναι τα κύρια ζητήματα στα οποία η εργοδοσία επιτίθεται με σφοδρότητα, η ΣΕΣ έχει πάρει καθαρά τη θέση του κεφαλαίου. Υπερσφύριστα το 35ωρο - μισθό, που στην ουσία μισώ από το καταργήσει το σταθερό ετάριο, η αμοιβή, η ασφάλιση κ.λπ.

Ετσι, λοιπόν, το ταξικό συνδικαλιστικό κίνημα στη χώρα μας, αλλά και στη άλλες χώρες, μπορεί στα δύσκολα να θέσει να μάς μόνουμε με στοιχεία που να είναι με μας οδηγούν η ΣΕΣ στη οργάνη ή να αντιδράσουμε, δημοκρατικά τον αγωνιστικό πόλο συσπειρώσεως σε διενέξ

επίπεδο, για να αντιπαραβούμε αυτή την κατάσταση».

Οι ταξικές συντάξεις της χώρας μας που εκφράζονται μέσω από το ΠΑΜΕ χωρίς διαταγή διείξεων το δεύτερο, δηλαδή την προσοχή του συντονισμού των ταξικών δυνάμεων σε διεθνές επίπεδο.

Ανάλογες ήταν και οι απορροές συνδικατών από άλλες χώρες όπως η Τουρκία, αλλά και

μεμονωμένων συνδικαλιστών.

Η πρώτη συνάντηση έγινε σε μία πόλη της Τουρκίας πριν από 8 μήνες. Εκεί μπήκαν οι βάσεις για τη συγκρότηση ενός ταξικού μετώπου. Στη συνέχεια, στις 29, 30 Σεπτεμβρίου & 1 Οκτωβρίου έγινε η συνάντηση στην πόλη Άνεσι της Γαλλίας. Συνδικάτοι και συνδικαλιστές, που όχι μόνο περιέγρα-

ψαν την οικονομική και κοινωνική κατάσταση της εργατικής τάξης με το πιο μακρὰ χρώματα, αλλά και όλοι υπογράμμισαν την ανάγκη του μετώπου του αγώνα εναντίον του κεφαλαίου. Όλοι οι ομιλητές πλαν οσείσε και απορροαστική Κλάση επανόσταση, όχι ψεύτικη ελπίδα, ανοιχτό μέτωπο στο κεφάλαιο, μέτωπο στο συνδικαλισμό της συνεισφοράς και της υπότητας και στα

Αριστρά, οι συνδικαλιστές οθεία τραγουδούν τη Λεωνή. Εξάνω, το προεδρείο της Συνδιάσκεψης στο Άνεσι Λεζιά, Ρώσοι ανθηκαφώνου διαμαρτυρούνται στη Μόσχα για την οικονομική κατάσταση της χώρας τους.

Ο αγώνας κατά του κεφαλαίου δεν μπορεί παρά να βασίζεται στο συντονισμό όλων των δυνάμεων σε παγκόσμιο επίπεδο και στη διεθνοποίηση αλληλεγγύη

κελεύματα του κεφαλαίου.

Στην αντίθετη περίπτωση η παγκοσμιοποίηση που προωθεί το κεφάλαιο θα συντρίψει, θα ισορροπώσει την εργατική τάξη - είναι χαρακτηριστικές οι ομιλίες ορισμένων συνδικαλιστών, ο πόλε τις οποίες δημοσιοποιούμε ορισμένα αποσπάσματα.

Ο εκπρόσωπος του Συνδικάτου Τραπεζοϋπαλλήλων της Γερμανίας τόνισε: «Η παγκο-

σμιοποίηση συντρίψει την εργατική τάξη, συσσωρεύει τον πλούτο που παράγει με τα χέρια και το μισλό της στα ταμεία των κεφαλαιοκρατών. Γι' αυτό - είπε - χρειάζεται να δημιουργηθούν συνθήκες αγώνα, να επηρεαστεί με τις παραδοσιακές ορισμένες με νέες μορφές πάλης, να βρούμε καινούργιες μορφές αντίστασης από την αξιοποίηση του Ιντερνετ, μέχρι

Τα ταξικά συνδικάτα, οι αγωνιστικές συνδικαλιστικές οργανώσεις, που συμμετέχουν στη Διεθνή Συνδικαλιστική Συνδιάσκεψη στο Άνεσι (Γαλλία), απευθύνουν προσεκτικότερο στην εργατική τάξη, σε όλους τους καταπιεσμένους από την εκμετάλλευση των μονοπωλίων και του ιμπεριαλισμού, για αγώνα και διεθνοποίηση αλληλεγγύης. Η διεκπεριόση αυτής της διεκπεριόσης τους αγώνος τους Σίλια, της Μελβούρνης της Πίτσας και άλλων πόλεων ενάντια στο Διεθνή Νομισματικό Ταμείο, την Παγκόσμια Τράπεζα και την «G7» και ενάντια σε όλες τις οργανώσεις του ιμπεριαλισμού που εργαζόμαστε για την εξασφάλιση του μέγιστου κέρδους και για τη διατύπωση του εκμεταλλευτικού συστήματος. Η «επαγγελματισμοί», η νέα ιμπεριαλιστική τάξη πραγμάτων, εκφράζει την καπιταλιστική εξουσία και την ιμπεριαλιστική επικέντρωση. Οι παραβιάσεις της Ατλαντικής Συμμαχίας και του ΝΑΤΟ ενάντια σε ανεξαρτήτως και κυριότερες χώρες αποτελούν νέα εναντίον άκρας επικίνδυνα, που θέτουν σε κίνδυνο την παγκόσμια ειρήνη. Η ελεύθερη κυκλοφορία του κεφαλαίου, των εμπορευμάτων και των υπηρεσιών είναι βασικά σημεία της καπιταλιστικής ενωσιότητας στην Ευρώπη και της ιμπεριαλιστικής παγκοσμιοποίησης, που οδηγούν στην πτώση των δυνάμεων του κεφαλαίου, μεθυστών την ανεργία, τη μείωση και την κοινωνική αδικία. Ωστόσο, η τεχνολογική πρόοδος, ο πλούτος που παράγει από τους εργαζομένους, ανίχνυση της δυνατοτήτων για να εκλιθούν τα προμήθια των λαών και να βελτιωθούν οι συνθήκες ζωής των εργαζομένων σε παγκόσμια κλίμακα.

Αυτή η δυνατότητα προεκρίσει στη δύναμη κεραιρίας των μονοπωλίων, των πολυεθνικών, που εκμεταλλεύονται τους λαούς και συσσωρεύουν κέρδη. Εκατομμύρια άνθρωποι πενούν

Η ΑΠΟΡΑΦΗ ΤΗΣ

Οι άζωνες δράσεις και το μέτωπο

κι αλλά δεν μπορούν να εξασφαλίσουν ούτε τα ελάχιστα για την επιβίωση τους.

Το μέλλον της εργατικής τάξης, το μέλλον των λαών δεν συμβιβάζεται με τον καπιταλισμό. Η στρατηγική στον ταξικό αγώνα για την υπεράσπιση, τη διεκπεριόση των δικαιωμάτων των εργαζομένων και για ριζικές πολιτικές και κοινωνικές αλλαγές, καθώς και η κατάργηση της εκμετάλλευσης ανθρώπου από άνθρωπο παίρνουν χαρακτήρα κρίσιμου.

Η εργατική τάξη, οι εργαζόμενοι της Ευρώπης και όλου του κόσμου αντιμετωπίζουν μια σφοδρή επίθεση από το κεφάλαιο και τους πολιτικούς εκπροσώπους του, ενάντια στα δικαιώματά και τις κοινωνικές κατακτήσεις. Πίσω από τη νεοφασταλτήρη επίθεση αντανακλά η κρίση του καπιταλισμού, η θύση για κέρδη. Βλέπουμε επίσης να εμφανίζεται το αποτέλεσμα του οργανικού συσχετισμού δυνάμεων για την εργατική τάξη, που επιβλήθηκε μέσω από την αντηρίαση του σοσιαλιστικού συστήματος. Το δικαίωμα της εργασίας ομοιοποιείται.

Η ανεργία, που οργανικά συνδέεται με τον καπιταλισμό, αποτελεί μία κοινωνική μάστιγα. Τα εισοδήματα και η αγροτική δύναμη των εργαζομένων μειώνονται με δραματικό ρυθμό. Οι κοινωνικές δαπάνες ελαττώνονται και τα κοινωνικά δικαιώματα

υποβιβάζονται. Η κοινωνική ασφάλεια παραμένει όλο και περισσότερο στα χέρια των μεγάλων κεφαλαίων, οι κερδοφόροι τομείς της οικονομίας δημοκρατικοποιούνται. Η εκπαιδευτική η υγεία και όλα αυτά που συνιστούν το κράτος πρόνοιας δημοκρατικοποιούνται. Το κεφάλαιο κινδυνεύει. Οι συνθήκες εργασίας σφραγίζονται κατά της εργατικής τάξης και των εργαζομένων γενικά. Νέες μορφές κρίσιμης εκμετάλλευσης αναδύονται, η ελεύθερη γνώμη κλονίζεται στην εργασία, η διάρκεια της καθημερινής εργασίας βλέπει να όζει της να βαρύνεται, η μισθία εργασία των 8 ωρών, η σταθερή απασχόληση, οι συλλογικές συμβάσεις και διαπραγματεύσεις γρηγοποιούνται. Τα δημοκρατικά δικαιώματα και ελευθερίες όλο και περισσότερο περιορίζονται.

Για όλα αυτά που κατάσταση, οι συνδικαλιστικές δυνάμεις που στρίβουν και ακολουθούν την γραμμική συνεργασία των τάξεων έχουν τερματίσει. Αποτελούν ενεργή στήριξη των καπιταλιστικών αναδιοργανώσεων, των αντιλαϊκών πολιτικών από τις σοσιαλδημοκρατικές και συντηρητικές κυβερνήσεις που οδηγούν σε περιορισμούς, στην κατάργηση εργατικών και λαϊκών δικαιωμάτων πρωταρχικής σημασίας. Η χρονομημένη τακτική της στατικής

τις καταλήψεις εργοστασίων».

Δίνοντας ένα παράδειγμα τι σημαίνει στην πράξη διεκδίκηση και αλληλεγγύη, ο ίδιος συνδικαλιστής ζητάει να μπει σε μορφή διατάξεων οι κυβερνήσεις που δεν αναγνωρίζουν τα στοιχειώδη εργατικά και κοινωνικά δικαιώματα. «Δεν μπορούμε - είπε - να ανεχόμαστε τις διαθέσεις και φυλάξεις συνδικαλιστών στην Τουρκία, το γεγονός ότι το

Συνδικάτο δεν μπορούν να υπογράφουν Συνδικαλιστικές Συμβάσεις Εργασίας».

«Εδώ και 10 χρόνια έχουμε να κάνουμε τέτοιες αυθημερόν εκπροσωπούμενους ο εκπρόσωπος Συνδικατών από την Αυστρία, που αντιπολιτεύεται την «επισημηνή γραμμή» της Αυστριακής Συνομοσπονδίας, δείχνοντας και το στήριγμα των εργατών, αλλά και τη σημασία αυτής της συν-

διάσκεψης. «Στην Αυστρία - είπα - υπάρχει ρευστή κυβέρνηση που δεν κερδίζει τον πόλεμο στο Συνδικάτο. Δυστυχώς οι ηγέτες δεν μπορούν. Νομίζουν ότι το κεφάλαιο μπορεί να αλλάξει την πολιτική του. Παρακαλούν τους εργοδότες να λιποψυχήσουν τους εργάτες. Αυτό που χρειάζεται - υπογράμμισε ο συνδικαλιστής - είναι να πάμε κόβοντας στις ρεφορμιστικές ηγε-

σίες, χωρίς να κόψουμε τους δεσμούς μας με τη βάση και να ενώνουμε το Συνδικάτο που να έχουμε παραρτήματα. Ύψωνισαν».

«Η παγκοσμιοποίηση, η ελεύθερη αγορά και ο ανταγωνισμός έχουν αναδειχθεί σε ατσούχρη φρεζ - επισημηνή ο Αλέξης Τσίπλης, που συμμετείχε στην αντιπροσωπεία του ΠΑΜΕ. Σε μέσο επιβολής της, χρησιμοποιή-

σύντα η ιδιωτικοποίηση της δημόσιας παιδείας, ο χρηματικός πληθυσμός και το κρατικό ελλείμμα, η ανεργία (που δεν πρέπει να ξεχάγουμε, είναι μηχανισμός ρύθμισης του καπιταλιστικού συστήματος), οι περιφερειακές κρίσεις, αλλά και οι περιφερειακές πολεμικές συγκρούσεις. Χρειάζεται - είπε ο συνδικαλιστής - η ιδεολογική και πολιτική διαρκία των εργα-

ζομένων και μέγιστο στις κορυφές και εξοργισμένους συνδικαλιστικές ηγεσίες».

«Ο κόσμος της παγκοσμιοποίησης είναι ο κόσμος της αδικίας και της ανασφάλειας - υπογράμμισε ο συνδικαλιστής από τη Συνομοσπονδία των Τουρκικών Συνδικατών Σημερα ο καπιταλισμός δείχνει το αποικιοκρατικό του πρόσωπο, όπως αποκάλυψε έκανε στις αρχές του αιώνα. Η επίθεση του εξελαστοί και στην Τουρκία και στην εξόχληση κεφαλαίων, όπως η Αμερική της δράσης μας - είπε ο Τούρκος συνδικαλιστής - πρέπει να είναι η αλληλεγγύη και η ενότητα. Αν μανιόμεναι ο καθενας στο εργοστάσιο του, στον κλάδο του ή στη χώρα του, η κατάσταση θα χειροτερεύει. Είς - κατέληξε - που μαζητικώς εδώ, αλλά και πολλά άλλα που πιστεύουν στο ίδιο πράγμα, πρέπει να οργανωθούμε. Ύ αναστατώσουμε κοινή δράση σε όλα τα επίπεδα, κόβοντας στους διεθνείς οργανισμούς όπως το ΔΝΤ και η Παγκόσμια Τράπεζα».

Μετά τις ομιλίες των συνιδρυμένων συγκροτήθηκε 7μελής αντιπροσωπεία επιτροπή, που αποτελείται από συνδικαλιστές από την Ελλάδα, Γαλλία, Γερμανία, Τουρκία, Ρωσία, Βέλγιο και Βρετανία.

Κοιτώντας της επιτροπής είναι η εφαρμογή των αποφάσεων της συνδιάσκεψης, η προετοιμασία της επόμενης, και η πρακτική βοήθεια που θα γίνει στο συντονισμό των συνδικατών.

Τέλος, εγκρίθηκε μνημόνιο απόφαση της συνδιάσκεψης με τους άμεσες δράσεις για το επόμενο διάστημα και τη δημοσίευσή τους παρακάτω.

ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΗΣ

κατά του ιμπεριαλισμού

συνεργισμός αποτελεί άρνηση της ταξικής πάλης και της ανατίετης των αγώνων για την υπερίσχυση των κοινωνικών, οικονομικών και δημοκρατικών δικαιωμάτων των εργαζομένων. Η διεθνής Συνομοσπονδία Ελευθέρων Συνδικατών ακολουθεί μια επικίνδυνη ρεφορμιστική πολιτική υποστήριξης του κεφαλαίου με βάρος των συμφερόντων της εργατικής τάξης. Προβλέπει στην ενωμοποίηση των εργαζομένων στο εκμεταλλευτικό σύστημα. Οι δυνάμεις που παλεύουν για ταξικό και αγωνιστικό προαναλιστικό καταργώντας αυτή τη γραμμή της συνείδησης και τους εχθρούς της τάξης μας. Υπερασπίζονται την ταξική ενότητα της εργατικής τάξης, οργανώνουν τον αγώνα των εργαζομένων στην καταδίωξη της πλειάς ενάντια στα μονοπώλια και τον ιμπεριαλισμό.

Σ' αυτή την προοπτική, ο ταξικός και μαζικός συνδικαλισμός πρέπει να αναπτύξει αρχικά τη διεθνή αλληλεγγύη, τον κοινό αγώνα, το συντονισμό όλων των δυνάμεων σε ευρωπαϊκό και παγκόσμιο επίπεδο, με τις ακόλουθες διεκδικήσεις και αιτήσεις:

1. Υπερίσχυση των κοινωνικών κατακτήσεων, των μισθών, των συνθηκών εργασίας, της κοινωνικής ασφάλισης, που είναι καρπός των αγώνων της εργατικής τάξης και των εργαζομένων στον 200

αίωνα. Οι κατακτήσεις αυτές αποτελούν τη βάση για την αγωνιστική δράση.

2. Απαιτούμε συνδικαλιστικές ελευθερίες και δικαιώματα σε όλες τις χώρες. Απαιτούμε την κατάργηση των αντι-εργατικών και αντι-δημοκρατικών νόμων που απαγορεύουν το δικαίωμα της απεργίας και της συνδικαλιστικής δράσης και καταργούν τις συλλογικές συμβάσεις.

3. Κινητικό στόχο αποτελεί η μαζικοποίηση των συνδικατών. 4. Υπογραμμίζουμε την αναγκαιότητα για συντονισμένη δράση σε εθνικό και διεθνές επίπεδο για ενίσχυση των αγώνων των εργαζομένων.

5. Αγώνας ενάντια στην ανεργία, για τα δικαιώματα των ανέργων χωρίς φυλετικές, θρησκευτικές και γλωσσικές διακρίσεις. Αγώνας ενάντια στην ιμπεριαλιστική ανταρτική και αντιλαϊκή πολιτική του ΔΝΤ, του Διεθνούς Οργανισμού Εμπορίου και της «G7». 6. Υπερίσχυση της ειρήνης στην Ευρώπη και ο' ολόκληρο τον κόσμο, απάντηση να διαλυθεί η Ατλαντική Συμμαχία και το ΝΑΤΟ. Αγώνας για την άμεση απόρριψη όλων των μισογυνιστικών δυνάμεων από τα Βαλκάνια, τη Ρωσία, τη Μέση Ανατολή, την Ευρώπη και από όλες τις χώρες του κόσμου.

7. Συνεχής αγώνας για κοινωνικά, δημοκρατικά, οικολογικά δικαιώματα. Αγώνας ενάντια στις ιδιωτικοποιήσεις, τη θρημολογία, την ιδιωτικοποίηση της παιδείας, την αυτορρυθμιση της υγείας.

8. Αγώνας για τις 35 ώρες εργασίας εβδομαδιαία χωρίς μείωση μισθού, πενήντη εβδομάδα εργασίας στη βάση που 7 ηρών εργασίας ημερησίως. Αίτηση των μισθών και των συντάξεων, δικαίωμα στην κοινωνική ασφάλιση.

9. Είμαστε αντίθετοι στη γραμμή υποστήριξης του συνδικαλιστικού κινήματος στο μεγάλο κεφάλαιο. Αγωνιζόμαστε ενάντια στη γραμμή της συνείδησης που ακολουθεί η Συνομοσπονδία Εργατικών Συνδικατών και οι άλλες ρεφορμιστικές εθνικές συνδικαλιστικές οργανώσεις.

10. Δημιουργούμε Συντονιστική Επιτροπή που αποτελείται από 7 συνδικαλιστές από εργατικές χώρες, για να συντονιστεί η δράση μας σε παγκόσμιο και διεθνές επίπεδο.

11. Διεκδικούμε ο καθένας από εμάς και κάθε οργανισμό ότι θα δράσουμε για την πρόκληση του ταξικού μαζικού συνδικαλιστικού αγώνα ενάντια στα αφεντικά, τις κυβερνήσεις που είναι στην υπηρεσία του κεφαλαίου και τις απορίες της Εργατικής Ένωσης.

12. Η πρώτη ανοικτή μεγάλη ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ μας θα γίνει στη Γενεύη τον Ιούλιο του 2001, με την εκκάρια των εργατών του Διεθνούς Γραφείου Εργασίας. Αντί η διαμνηστεύση πρέπει να θεωρηθεί ως η αρχή των πρωτοβουλιών που θα ληφθούν σε κάθε χώρα.

Το κεντρικό σύνθημα της διαδήλωσης να είναι:
**ΝΑ ΠΑΓΚΟΣΜΟΠΟΙΟΥΜΕ ΤΗΝ ΑΓΩΝΙΑ ΜΑΣ
 ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΙΚΗ
 ΝΕΑ ΤΑΞΗ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ**

ΠΡΑΓΑ

Φραγμός στα σχέδια των ισχυρών

Το Σεπτέμβριο και επί ένα δεκαήμερο η Πράγα φιλοξένησε δύο πολύ σημαντικές εκδηλώσεις, που είχαν ως συνέπεια η μετατροπή της τοπικής προέλευσης σε αστυνομικοκρατούμενη πόλη, καθώς τα συμφέροντα που εξεφράζαν οι διοργανωτές των δύο εκδηλώσεων ήταν σε diametrically αντίθετη κατεύθυνση μεταξύ τους. Σε ολόκληρο το δεκάημερο, η Πράγα θύμισε πολύ σε «κατάσταση έκτακτης ανάγκης» ή σε «κατάσταση πολιορκίας».

Η πρώτη εκδήλωση - πραγματοποιήθηκε με επιθυμία και πρωτοβουλία της τοπικής κυβέρνησης - ήταν η 55η ετήσια σύνοδος του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου (ΔΝΤ) και της Παγκόσμιας Τράπεζας (ΠΤ), στην οποία μετείχαν 182 υπουργοί, τραπεζίτες, μεγαλοεπιχειρηματίες και άλλοι εκπρόσωποι της διεθνούς χρηματοπιστικής ολιγαρχίας. Η δεύτερη εκδήλωση που περιλάμβανε τις πολιτισμικές και πολιτισμικές κινητοποιήσεις, στους δρόμους της τοπικής προέλευσης, με τέτοιες συνθήκες, μέλη κομμουνιστικών και αριστερών κομμάτων ή άλλων οργάνων και ο απλοί πολίτες που αντιτίθεντο στο ιμπεριαλιστικό μοντέλο παγκοσμιοποίησης της οικονομίας - πραγματοποιήθηκε παρά και ενάντια στην επίσημη ή της τοπικής κυβέρνησης.

Η πλειοψηφία των τσεχικών και διεθνών μέσων μαζικής ενημέρωσης - που εξέχοντα υπό πολιτικές και μεταπολεμικές - προβάλλει τις δύο εκδηλώσεις με τρόπο ώστε η κοινή γνώμη να σχηματίσει την ακριβή σύμψη με την οποία: Οι μετέχοντες στη σύνοδο του ΔΝΤ και της ΠΤ (τραπεζιές, μεγαλοεπιχειρηματίες όπως ο γνωστός Τζεφρι Σπένγκερ κ.λπ.) ήταν οι ακαλόνοι και οι απολαύσιμοι που αποτελούσαν τα οφέλη της παγκόσμιας οικονομίας και παρήγαγε τα καλύτερα μέτρα για την αντιμετώπιση αυτών των προβλημάτων (πόλεμος, ανεργία κ.λπ.).

Οι μετέχοντες στις διαδηλώσεις, συγκεκριμένες και πορείες διαμαρτυρίας ενάντια στο ιμπεριαλιστικό μοντέλο παγκοσμιοποίησης και για τη διάλυση του ΔΝΤ και της ΠΤ, ήταν οι «κακοί» και οι «φάρβουλα». Στα πλαίσια αυτά, οι

Η 55η Σύνοδος του ΔΝΤ και της Παγκόσμιας Τράπεζας, οι εκπρόσωποι της διεθνούς χρηματοπιστωτικής ολιγαρχίας, η ιμπεριαλιστική παγκοσμιοποίηση και οι διαδηλώσεις από ολόκληρο τον κόσμο

Ενάντια στην παγκοσμιοποίηση διαδηλώσαν οι χιλιάδες που συγκεντρώθηκαν στην Πράγα. Δεξιά, Τσίχου αστυνομικοί συλλαμβάνουν διαδηλωτήρα κατά του ΔΝΤ, στην Πράγα

Εκατοντάδες διαδηλώσεις σε όλο τον κόσμο

Η κινητοποίηση της Πράγας εναντίον των πολιτικών των «παγκοσμιοποίησης», που επιβάλλουν διεθνείς χρηματοοικονομικοί οργανισμοί, όπως είναι το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, η Παγκόσμια Τράπεζα, ο Παγκόσμιος Οργανισμός Εμπορίου, προς όφελος των πολυεθνικών και σε βάρος των λαών, χαρακτηρίστηκε με διαδηλώσεις αλληλεγγύης σε ολόκληρο τον κόσμο. Μερικές από αυτές:

- Στην ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ εκατοντάδες άνθρωποι διαδηλώσαν στις δύο μεγαλύτερες πόλεις της χώρας, Μελβούρνη και Σίδνεϊ.

- Στη ΡΩΣΙΑ πραγματοποιήθηκε διαδήλωση στη Μόσχα, η οποία κατέληξε μπροστά στα γραφεία της Παγκόσμιας Τράπεζας. Η Αστυνομία, σύμφωνα με συμμετέχοντες στη δια-

δήλωση, συνέλαβε 6 από αυτούς.

- Στη ΗΓΙΑ μέλη εργατικών συνδικάτων, μετανάστες, μέλη οργάνων για την προστασία του περιβάλλοντος κ.λπ. συγκεντρώθηκαν γύρω στο Σιόχο, έξω από τοπικά γραφεία χρηματοοικονομικών οργάνων. Σε περικοπές από 50 πόλεις, όπως λένε διοργανωτές των διαδηλώσεων, υπάρχουν κινητοποιήσεις. Σημαντική ήταν η κινητοποίηση στο Λος Άντζελες, ενώ υπήρξε κινητοποίηση και στο Σιάτλ.

- Στην ΚΑΝΑΔΑ εκατοντάδες άνθρωποι πραγματοποιήσαν συγκέντρωση και πορεία στο ομαρκανό Προξέγιο στο Τορόντο.

- Στην ΠΟΛΩΝΙΑ διαδηλώσαν πραγματοποιήθηκε γύρω στο Λούζ, ενώ ήταν προγραμματισμένη κινητοποίηση και στη Βαρσοβία.

- Στην ΙΣΠΑΝΙΑ πραγματοποιήθηκε γύρω διαδήλωση στην Μπαρκελόνα.

- Στην ΟΛΛΑΝΔΙΑ μεγάλη διαδήλωση αναεμήθηκε γύρω στην Ουτρέχτη, με τη συμμετοχή εκατοντάδων ανθρώπων που πραγματοποιήσαν πορεία στο κέντρο της πόλης.

- Στο ΙΣΡΑΗΛ χιλιάδες διαδηλωτές συγκεντρώθηκαν στο Τελ Αβίβ, όπου γύρω το κέντρο της πόλης είχε παρτίδα. Οι συμμετέχοντες στην συγκέντρωση κρέμασαν ενός λεπτού σιγή προς τιμήν της κινητοποίησης στην Πράγα.

- Στη ΔΑΝΙΑ εκατοντάδες διαδηλωτές συγκεντρώθηκαν στο Αόλμπεργκ, κόνιαντας πορεία σε δρόμους της πόλης. Μόλιτα πληροφορίες αναφέρουν ότι και ο... υπουργός Δικαιοσύ-

νης της χώρας συμμετείχε στην κινητοποίηση.

- Στη ΝΕΑ ΖΗΛΑΝΔΙΑ πραγματοποιήθηκε συγκέντρωση στο Οκλάντ.
- Στη ΘΙΑΠΙΝΗΣΣΕ διαδηλωτές συγκεντρώθηκαν έξω από το κτίριο της κυβέρνησης Τράπεζας της χώρας, διαδηλώσαντες εναντίον των πολιτικών του ΔΝΤ και της Παγκόσμιας Τράπεζας.

- Τέλος, στην ΚΡΑΤΙΑ εκατοντάδες διαδηλωτές συγκεντρώθηκαν στην κεντρική πλατεία Φλοράο του Ζάγκρεμπ με κεντρικό σύνθημα «η Πράγα κλέβει, το Ζάγκρεμπ αναπαύεται». Η Κρατία που προέκυψε αυτής της αγέλης του ΠΟΕ, γνωρίζει το τελευταίο δόγματά της μετά από σύνταξη σε μέγιστο βαθμό τηλιματός της κοινωνίας και πολλές οργανώσεις κατά της παγκοσμιοποίησης ήδη έχουν κάνει την εμφάνισή τους.

περισσότεροι ξένοι ανταποκριτές και απεσταλμένοι ραδιοτηλεοπτικών μέσων και επισημίων χαρακτήρισαν τους δεκάδες χιλιάδες ξένους που συσφύρασαν την Πράγα, για να εκφράσουν μαζί με τους Τσεχούς την αντίθεσή τους στις πολιτικές του ΔΝΤ και της ΠΤ, στην οποία τους φάρβουλα που ήρθαν να καταστηρίχουν την Πράγα!

Η πραγματοποιηθείσα, σχετικά με τους φάρβουλα και τους απολιτισμικούς, είναι εναντίως διασηροφική. Οι ίδιοι και οι έχουν δικαίο οι Τσέχοι, οι Έλληνες, οι Γάλλοι, οι Γάλλοι και γενικά οι ανά τη γη πολίτες, να εξοργί-

ζονται από τα καμιάτα (περσοτροπόμενα με την αστυνομία, καταπορεύσεις βιτρινών, βόμβες μολότω κ.λπ.), στα οποία επιβάλλονται κατά τη διάρκεια λαϊκών συγκροτήσεων και διαδηλώσεων οι αποκοιλιόμενοι «γνωστοί - άγνωστοι» που προβαίνουν συνειδητά ή ανσυνείδητα να τη παρτίδα της αστυνομίας και της άρχουσας τάξης, είναι λάθος να χαρακτηρίζονται συλλήθως «φανατικοί και ερωμοκράτες ΟΛΟΙ οι διαδηλωτές, που καταβήσαν στους δρόμους για να διεκδικήσουν καλύτερες συνθήκες ζωής, μια πιο ανθρώπινη κοινωνία ή σε

τελική ανάλυση την κατάγρηστη της εκμετάλλευσης ανθρώπου από άνθρωπο.

Οι πραγματικοί φάρβουλα, βίβλους και προκομότες, κρύβονται πίσω από τους «ενοχούς πρέπες» γραφειοκρατίες, τραπεζίτες, μεγαλοεπιχειρηματίες και κυβερνήσεις, που προβαίνουν μέρη στην καταστροφή διάλυση του καθεστώτος εκμετάλλευσης ανθρώπου από άνθρωπο.

Για παράδειγμα, πραγματικοί φάρβουλα, βίβλους και προκομότες, είναι οι πρέτες του ΔΝΤ, της ΠΤ, του ΟΟΣΑ, της ΕΕ και άλλων ιμπεριαλι-

στικών οργάνων και ιδρυμάτων που:

- Διαπρίττουν συνειδητά τα μεγαλύτερα εργοστάσια στο όνομα της προστασίας της «δημοκρατίας» και των ανθρώπινων δικαιωμάτων. Πρόσφατο δείγμα γραφής το γεγονός ότι πέρα το Μάισσι συμμετείχαν ενόψει (κατάσχεση) των «αμερικανών» (όταν οι Αμερικανοί, το ΝΑΤΟ και η ΕΕ βουρβούζαν επί 3 περίπου μήνες, την Ουκρανοσυνδική Δημοκρατία της Γιουγκοσλαβίας, σπώνοντας το θάνατο σε χιλιάδες αθώους (παπίδες, γυναικες, μαυρίδες, παπίδες και γιανά-

δες) και κατέστρεφαν δεκάδες αγροστώτα και την υποδομή μιας ολόκληρης χώρας.

- Απλώνουν υποκριτική και ανθρωπότητα για να προβάλλουν των «αυτοσυνέροντων» και «παρρηλατικών» γαλιών (εξέλιξη της ανεργίας, της πείνας, της φτώχειας, της πορνείας κ.λπ.) και όχι μόνο δεν κάνουν τίποτε για την αντιμετώπιση τους, αλλά παρουν μέρα που τα επιδεινώνουν. Για παράδειγμα, ενώ δηλώνουν πως βοηθούν τη χώρα, αυτές για την αντιμετώπιση των προβλημάτων υ-περπέρσους, στην πραγματικότητα η βοήθεια που προσφέ-

ρουν στις φτωχότερες χώρες (νέα δάνεια, οικονομικές ενισχύσεις ή και διαγραφές οφειλών) συνοδεύεται πάντα με μέτρα που οδηγούν σε μεγαλύτερη υπερχρέση (διόγκωση του δανεισμού) και κατά συνέπεια στην πολιτικοκοινωνική εξορήση από το μεγάλο κεφάλαιο.

Η διάσταση λόγων και έργων των εκπροσώπων της διεθνούς χρηματιστικής ολιγαρχίας βεβαιώνεται και από τα ίδια τα στοιχεία που παραθέτουμε κατά καιρούς οι ηγέτες του ΔΝΤ και της ΠΤ. Στην προσπάθειά τους να πείσουν την παγκόσμια κοινή γνώμη πως δεν είναι απάνθρωποι, αλλά και οι ίδιοι αγνώστοι και φορτισμένοι για να... «ακούσουν καλά». Στα πλαίσια αυτά, η εκκώλυση με πρόθεση της Παγκόσμιας Τράπεζας της James Wolfensohn - ενώ βρίσκεται στην εξέλιξη στην Ελλάδα - διαδίδοντας ενάντια στο μοντέλο ιμπεριαλιστικής παγκοσμιοποίησης της οικονομίας - να κάνει «υποκινητική» για λειτουργία της χρηματοπιστωτικής ολιγαρχίας «όχι, δεν πάει καλά» λίστα τον 20% των πλουσιό-

τερον κατοίκων της γης, κερδίζοντας το 80% του παγκόσμιου πλούτου. Δεν είναι σωστό το 10% του πληθυσμού να καρπώνεται το 50% του εθνικού εισοδήματος, όπως συμβαίνει σε πολλές χώρες, είτε χαρακτηριστικά ο Wolfensohn.

Όμως, για τη φτωχότερη χώρα, ισχύει ό,τι και για τα πλούσια λαϊκά στρώματα των εργαζομένων σε όλα τα επίπεδα και μική τη γης, σε τούτη τη βάρβαρη περίοδο που οι ισχυροί της γης έχουν επιβάλει το νόμο της ζούγκλας. Το αποκαλύπτουν τα στοιχεία του ΟΗΕ, σύμφωνα με τα οποία:

Περίπου 3 δισεκατομμύρια κάτοικοι της γης, πενήνη και ζουν κάτω από το όριο φτώχειας, ενώ την ίδια ώρα η περισσότερα των 3 πλουσιότερων ανθρώπων της γης είναι μεγαλύτερη από το εθνικό εισόδημα των 43 φτωχότερων χωρών.

Τουλάχιστον 19 εκατομμύρια παιδιά πεθαίνουν από την πείνα, ενώ δεκάδες εκατομμύρια παιδιά στις αναπτυσσόμενες χώρες, αντί να πάνε στο σχολείο, δουλεύουν σαν σκλάβοι.

Το αποκαλύπτουν, επίσης,

και οι όροι που έθεσαν οι ηγέτες του ΔΝΤ και της ΠΤ στις φτωχότερες χώρες. Στη συνάντηση της Πράγας, αποφασίσαν να διαγράψουν μέρος των χρεών των φτωχότερων χωρών, με τον όρο να προχωρήσουν σε εκτεταμένες ιδιωτικοποιήσεις, εξημέωση του κράτους, προνομία, απελευθέρωση της οικονομίας και άλλα μέτρα, που - εκτός των άλλων σκεπτεών - θα προκαλούσαν και διόγκωση του χρέους τους...

Τα παραπάνω στοιχεία απαντούν και στο ερώτημα που γεννήθηκε ή καλλιέργηθηκε ή προβάλθηκε τεμπέλα από το ΜΜΕ σχετικά με τι κίνητρα που σκεπάζονται μελέτες και νέες, συντακτικές από διδασκόμενες χώρες της Ειρήνης, για να διαδίδονται κατά τη παγκοσμιοποίηση και να διεκδικηθούν τη διήλιξη του ΔΝΤ και της ΠΤ, εν γνώσει τους ότι θα αντιμετωπιστούν από την τεχνική κυβέρνηση και αστυνομία ως «εχθροί και βάρβαροι». Και αποτελεί καλό μυστικό ότι ο περίπου 11.000 Τζορτζ αστυνομικοί - συσκευασμένοι από τους πράκτορες του FBI

και τις ειδικές δυνάμεις Αμερικανών αστυνομικών που είχαν πάρει μέρος παρά στο Σιάτλ - εκτελούσαν εντολές της ταχέως κυβερνήσεως και των «αφεντικών» τους.

Με τη σκληρή στάση της αστυνομίας απέναντι στους διαδηλωτές και την «αλλά» παραφροσύνη των εργασιών του ΔΝΤ και της ΠΤ, η τεχνική κυβέρνηση έδωσε κατά δείγματα γρήγορα όχι εφημερίδες από τότε να πείσει και το γράμμα της Σίνιφης ZENKEN. Χαρακτηριστικό δείγμα γρήγορα απής της πραγματικότητας είναι και το γεγονός ότι η αστυνομία απαγόρευσε την είσοδο στην Τεσζία δεκάδων ξένων, που ήθελαν να επισκεφθούν την Πράγα, για να πάρουν μέρος στις διαδηλώσεις κατά του ΔΝΤ, γιατί όπως ομολόγησε δημόσια ο υπουργός Εσωτερικών Στανισλάβ Γκρόσ, «μετείχαν πάρει στις διαδηλώσεις του Σιάτλ». Μεταξύ αυτών που τους απαγορεύτηκε η είσοδος στην Τεσζία, ήταν και ένας Αμερικανός δημοσιογράφος, ο οποίος όμως το 1989 ήταν ευρωσυνδικατικός ελεγχόμενος της... «φελουδινη επανάστασης».

Έκανε εκατοντάδες συλλήψεις διαδηλωτών (στην πλειοψηφία ξένων) εμπλοκίζοντας έτσι τα αρχεία της ZENKEN και ταυτόχρονα τιμώρησε δεκάδες ξένους που διαδήλωναν ειρηνικά, με απώλεια ή απαγόρευση της εισόδου στην Τεσζία, κατηγορούμενος τους ως βάνδαλους και υπεύθυνους για την καταστροφή περιουσιών ή για αντίσταση κατά της αρχής.

Όπως και αν το θέ κανείς, το αποτέλεσμα των διαδηλώσεων στην Πράγα, ήταν θετικό και σε μεγάλο βαθμό ενθάρρυναν και επέτειαν την αγώνα και την ανησυχία της διεθνούς χρηματιστικής ολιγαρχίας. Όπως επίσης ανησυχία προκάλεσε και στους νεοδημοφιλογόους καπιταλιστές της Τεσζίας από την ήμηση των κομμουνιστών στους όρους που κρούσαν σημαίες με σφουροδέματα και πλακάτ με συνθήματα όπως «Πάνω από το κέρδος, ο άνθρωπος», «Πράγα, Σιάτλ θα ενδοκιμαστούμε το κεφάλαιο» κ.λπ.

Οι διαδηλώσεις της Πράγας, δεν αποτέλεσαν αλλά παρακαταθήκη για ακόμη πιο μαζικά και πιο αποτελεσματικά διαδηλώματα στην επόμενη συνάντηση του ΔΝΤ και της ΠΤ. Δείχνουν επίσης το όριο για καλύτερο συντονισμό της δράσης και ένωση των αγώνων των εργαζομένων σε κάθε χώρα χωριστά, αλλά και σε διεθνές επίπεδο, για να μεταφερθεί στη βόρεια και εγκληματικά σχέδια των ισχυρών της γης, που επίσης συντονίζονται και προσπαθούν να επιβάλουν ένα πρόγραμμα.

Το αντίπαλο δέος

Και, όμως, οι θιγόμενες των διεθνών καπιταλιστικών οργανισμών αρχίζουν να αισθάνονται ασφοκτικά, μέσα στα όρια που ο ίδιος διαμορφώνουν για το δικό τους κοινωνικο-οικονομικό σύστημα και για την εργατική τάξη και τους λαούς του κόσμου. Οι θεωρίες για τη λεγόμενη παγκοσμιοποίηση, ως μια αντικειμενική, υποχρεωτική και αναπόφευκτη διαδικασία κοινωνικής και οικονομικής εξέλιξης, την οποία υπηρετεί η πολιτική των κυβερνήσεων των καπιταλιστικών κρατών, αλλά και των διεθνών και περιφερειακών ιμπεριαλιστικών οργανισμών και ενώσεων, δεν αμφισβητούνται μόνο, αλλά αρχίζουν να βιάζονται και να αντιστάσεις.

Ετσι, μετά το Σιάτλ και την Ουάσινγκτον η σκέυη τάξη της Πράγας, οι καταπονήσεις με τη συμμαχική διασφάλιση, έσοτα και ανομογενών, κινήματα, ενάντια στις συνέπειες και το δανά που προκάλεσε στην εργατική τάξη και τους λαούς η επιβολή της πολιτικής που υπηρετεί τα μονοπώλια και του ιμπεριαλισμού, έχουν τη δική τους συμβολή στην αναγκαία αντίσταση και κατάθεση του ρόλου των διεθνών μονοπώλιων, αλλά και τον ηγετικό ιμπεριαλιστικό δυνάμει. Μπορεί το περιεχόμενό της, η προοπτική που προβάλλουν, να μην έχουν ενιαία έκφραση με σοφές αντιιμπεριαλιστικές - αντικαπιταλιστικές προσανατολισμούς ως προς το περιεχόμενό, από όλα αυτά τα κινήματα. Έχουν, όμως διεθνή απήχηση και κατεύθυνση αμφισβήτηση της ιμπεριαλιστικής τάξης πραγμάτων. Γιατί η καταδική, μ' αυτές τις κινήσεις, των συνειδητών της «παγκοσμιοποίησης», δηλαδή του διεθνούς ιμπεριαλισμού και των μονοπώλιων, είναι ένα βήμα μπροστά, σε σχέση με τη μέχρι τώρα φαινομενικά «ήσυχια» και «ειρηνική» εξέλιξη αυτής της «τάξης πραγμάτων», που επιβάλλουν στους λαούς, προκειμένου να αυξήσουν την εκμετάλλωση και το κέρδη.

Στην Πράγα, το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο και η Παγκόσμια Τράπεζα, αναμόρφωσαν τις «ονταίες» της καπιταλιστικής ανάπτυξης, κοινές για τα κράτη του ιμπεριαλιστικού συστήματος, επιμένοντας φυσικά στην ουσία και στους όρους, δηλαδή στην πολιτική που συμβάλλει στην ισορροπία του συστήματος τους. Οι διαφάνεις αναδιορθώσεις, δηλαδή η πολιτική που εσχάσει της εξαγωγών και συγκοινωνιών των μονοπώλιων, σημαίνουν ένταση των ιδιωτικοποιήσεων, γενικευμένη αντροπή εργατικών δικαιωμάτων, όπως το δικαίωμα στο σταθερό μισθολόγιο εργαζομένων, στην υγεία και την κοινωνική ασφάλεια, στην εκπαίδευση κ.λπ. Μόνο που αυτή η πολιτική γίνεται η γνήσια τους των διεθνών μονοπώλιων, μαζί με τη γνήσια τους της εκμετάλλευσης της φτώχειας, της ανεργίας, της εξόλισης.

Δεν είναι εύκολο, στους θιγόμενες από των διεθνών ιμπεριαλιστικών οργανισμών να συμβιβαστούν της εντονισμένες μεταξύ των κρατών του ιμπεριαλιστικού συστήματος, και ιδιαίτερα των πιο ισχυρών, αντιθέσεις, αλλά και την επιβολή των αντιδικτατοκρατικών αναδιορθώσεων, προκειμένου να αντιμετωπιστούν τον οξείμο, μεταξύ των μονοπώλιων ανταγωνισμό και την κρίση. Και ταυτόχρονα να αντιμετωπιστούν της αυξανόμενης κοινωνικής αντίθεσης με ταξικές αντιθέσεις. Οι διαδηλώσεις της Πράγας είναι μια ζωντανή απόδειξη. Όποια παραλλαγή της «ονταίας» τους κι αν εφαρμόσουν, οι αντιθέσεις, τόσο οι ενδομονοπώλιες όσο και οι ταξικές, που συνεχώς θα οξύνονται, είναι σύμφωνα με το σύστημα που υπηρετούν. Δεν θα απαλλαγούν απ αυτές, όπως και οι λαοί, από τις συνέπειες και τα δανά που τους επιβάλλουν.

Το ζήτημά είναι, η καταδική αυτής της πολιτικής να είναι συνειδητή αμφισβήτηση των μονοπώλιων και του ιμπεριαλισμού, ως την αντροπή της εξουσίας που δικαιώνει αυτό το άποιο εκμεταλλωτικό σύστημα. Η προοπτική που χαρτίζει ο όροτος των αντιιμπεριαλιστικών, αντιμονοπώλιων δημοκρατικών μετώπων πάλης για τη λαϊκή εξουσία, μιας λαϊκής οργανωμένης ριζοσπάτικης πλειοψηφίας, καθώς να αντιμετωπιστούν την αντίπαλη, υτόνια και διεθνή, που θα οργανώσουν θα αναπτύσσεται η λαϊκή οικονομία, είναι μονόδρομος για το λαό μας. Η πορεία συγκρότησης του θα νοι μια αποσκοπτική συμβολή και στην ενίσχυση του διεθνούς αντιιμπεριαλιστικού - αντιμονοπώλιου κινήματος, ως αντίπαλο δέος.

ταλαιωτές

νες (δευτέρα δεκαήμερο Σεπτεμβρίου 1999 - 2000) έχουν αμείβει κατά 56,3 και 56 δρομάκις το λίτρο αντίστοιχα, ενώ από 1/1/1999 μέχρι σήμερα, οι αυξήσεις ανέρχονται σε 88,3 και 88,8 δρομάκις ανά λίτρο. Η αύξηση σε ποσοστό στις βενζίνες μέσο σε 12 λίγους είναι 25% περίπου. Δηλαδή 10 φορές μεγαλύτερη από την αύξηση που πήρε για το 2000 ένας υψιστάς.

Όσον αφορά το πετρέλαιο κίνησης που σήμερα έχει φτάσει την τιμή της αμείβιξης και πωλείται 262 δρομάκις, έχει καταγράψει το τελευταίο μόνο δωδεκάμηνο μία αύξηση της τάξης των 82 δροαμίων, δηλαδή αύξηση σε ποσοστό 45%! Σήμερα που γράφονται αυτές οι γραμμές, το πετρέλαιο θέρμανσης πωλείται 142 δρογ, το λίτρο, δηλαδή 52 δρογ, ακριβότερα από ποτέ. Οι παραπάνω συγκρίσεις βασίζονται στις ενδοετήσιες τιμές που ανακοίνωσε το Υπουργείο Ανάπτυξης και αφορούν το Λεκανοπέδιο Αττικής και το Νομό Θεσσαλονίκης.

Η κυβέρνηση παραπλανά

Τη στιγμή που σε πολλές χώρες έχουν αρχίσει κινητοποιήσεις με αίτημα τη μείωση του ειδικού φόρου καταναλωτής, η ΕΕΚ κυβερνήσει, με επιθερότητα την ηγεσία του Υπουργείου Ανάπτυξης, αντί να εξετάσει το ζήτημα και να προτείνει λύσεις, μπήκε στη διαδικασία να παραπλανήσει τον ελληνικό λαό. «Κακοδόμητος» πρώτιστος των

ΟΠΕΚ που «αύξησε» τις τιμές του αργού πετρελαίου, τα βάλε στη συνέχεια με τους βενζινοπώλες, οι τάχα αυτοί φέρουν τις ευθύνες για τις αυξήσεις στα καύσιμα! Είναι υπό το παισίμα αυτό, κάλλιοι τους καταναλωτές να ψάχνουν να βρουν πράγματα, ενώ επιμένουν και τις κατά τόπους Ενώσεις Καταναλωτών να ενημερώνουν το Υπουργείο Ανάπτυξης και τους καταναλωτές, ποια πράγματα έχουν φθάνει και ποια όχι!

Η άμεση κρίση, την οποία εφθάλβεται να κάνει η κυβέρνηση, είναι να μειώσει αισθητά τον ειδικό φόρο καταναλωτής στα καύσιμα. Με αυτόν μόνο τον τρόπο θα συγκρατηθούν οι τιμές των αυξήσεων της τριετίας καινούριων, που - σημειώνουν - δεν προκύπτουν ευθείας από τις πετρελαιοπαραγωγούς χώρες, αλλά από τις μεγάλες πολεμικές πετρελαϊκές επιχειρήσεις και από τις ενδοκαπιταλιστικές συγκρούσεις. Επίσης, μπορεί να μειώσει το ΦΠΑ από τον υψηλότερο συντελεστή (18%) στον κανονικό (8%) ή ακόμα και να καταργήσει το ΦΠΑ στο πετρέλαιο θέρμανσης. Επίσης οι πρόσφατες πρωτοβουλίες (κατά την πίεση της Βελτίδας) των Ελληνικών Πετρελαίων (ΕΛΠΕ) να αποφορτίσουν κάποιο ποσοστό των αυξήσεων, έστω και προσωρινά, καταδεικνύουν την αναγκαιότητα διατήρησης υπό δημόσιο έλεγχο των διυλιστηρίων του ΕΛΠΕ. Όταν ο έλεγχος του ΕΛΠΕ παραδοθεί πλήρως στο ιδιωτικό κεφάλαιο, θα είναι οδοντανή αποσπείρωση παρείσφαιρα για συγκρατητέα και προσωρινά - των τιμών στα καύσιμα.

Τα «κροκόδειλα δάκρυα» του μεγάλου κεφαλαίου και των κυβερνήσεων που το υπηρετούν, ότι για τις πρωτογενείς αυξήσεις ευθυνόταν το ΟΠΕΚ (το λέγουμε καρτέλ του πετρελαίου) είναι ένα ψέμα, προκειμένου να παραμυθίσουν οι λαοί και να «κακοδομηθούν» τον ΟΠΕΚ και την ίδια στιγμή να αποκομίζουν τεράστια κέρδη. Οι χώρες του «καρτέλ» χαρακτηρίζονται «επικερμοφείς» και είναι άμεσο ερώτημα: από υπερασπιστικά κέντρα. Το πετρέλαιο των χωρών αυτών εξορίζεται από τις μεγάλες πετρελαϊκές εταιρείες, καθώς από τις αμερικανικές.

Αυτές αποκλειστικά διαμορφώνουν τις τιμές του πετρελαίου και στα πλαίσια του ενδοκαπιταλιστικού ανταγωνισμού επιπλέον να πλήρουν το ευρωπαϊκό - κατά κύριο λόγο - κεφάλαιο, το οποίο έχει τρόπους να διασφαλίσει ή και ακόμα να αυξήσει το κέρδη του.

Οι οικονομικοί υπηρέτοι κρατούν με μαμάρι τον αντιλαϊκό προϋπολογισμό που παρουσιάζουν

ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ 2001

Εργαλείο ανακατανομής υπέρ του κεφαλαίου

Το 58% των κρατικών εσόδων, που κατά κύριο λόγο συγκεντρώνονται από τη φορολόγηση επίβληση των λαϊκών σωματίων, θα το τσεπώνουν οι τραπεζίτες - δανειστές του Δημοσίου και οι δαπάνες στρατιωτικού χαρακτήρα ή ανάπτυξης των μηχανισμών κρατικής αποστολής.

Την κυβέρνηση και το οικονομικό της επιτελείο δεν πέρασε να τους εδωκούν. Με κάθε τους κίνηση, σφύραση και μέτρο, κινούνται με απαγορευτική απορροστικότητα στην κατεύθυνση που έχουν υποδείξει και απαιτεί οι εκπρόσωποι των κανονικών ομίλων, που βρίσκονται στην πολιτική και οικονομική εξουσία του τόπου. Αξιοποιούν με τον πλέον παραγωγικό τρόπο κάθε εργαλείο που έχουν στη διάθεσή τους, προκειμένου να φέρουν σε πέρας την υπέρθεση της πλήρους αναδιανομής, τόσο της οικονομίας όσο και της κοινωνικοπολιτικής θέσης - ρόλου των τάξεων και των κοινωνικών στρωμάτων της χώρας. Η «επιένδυση» που επί τόσα χρόνια έχει κάνει η οικονομική ολιγαρχία σε μετόχους του κυβερνητικών κόμματος, αποδεικνύεται προσδοφόρα και αποδοτική. Η πλέον «φρεσκά» αποδείξη είναι ο κρατικός προϋπολογισμός για το 2001, που κατατέθηκε πρόσφατα στη Βουλή. Οι συντάξεις του τελευταίου προϋπολογισμού που καταρτίστηκε σε δρομάκις, δεν έχουν να επιδείξουν μόνο... χαρακτηριστικές ιδιότητες αλλά και περσόνα Βόλφ. Γιατί, όπως και να το κάνουμε, απαιτείται και λίγο από αυτό, όταν είναι εργαλείο, που εξοφλούμε οδή-

γεί στην παροπρία ανακατανομή των εισοδημάτων σε βάρος των λαϊκών στρωμάτων και υπέρ του μεγάλου κεφαλαίου, παρουσιάζει ως πολιτική που έχει - και έντονα μάλιστα - «κινωμένο χαρακτήρα» και «προβλεπόμενα οικονομικά στοιχεία».

Η άποψη που λέει ότι ο προϋπολογισμός για την επόμενη χρονιά δεν πορεύει εκπλήρες και πως το περιεχόμενό του ήταν ανευνομένο, είναι σωστή. Από τη στιγμή που η οικονομική πολιτική σφραγίζεται στα λεγόμενα «προγράμματα ανάπτυξης» με την ΕΕ, εδώ και μια δεκαετία δηλαδή, το χαρτί του προϋπολογισμού είναι «σπασμένο». Οι πάτες ξέρουν - ή σε κάθε περίπτωση θα έπαιναν να γνωρίζουν - πως θέματα όπως η δημοσιονομική πολιτική, η πολιτική στην τράπεζα και εισοδήματα, οι διακοπές της, η εκχώρηση μεγάλων έργων και επενδύσεων σε εκπροσώπους του κεφαλαίου, είναι επιλογές προδιαγεγραμμένες. Είναι πολιτικές που θα υλοποιούνται αυτιστικά, μέχρι τη στιγμή που οι θεμελιώδη από τη συνένεση τους, οι αμφισβητούμενοι δυναμικοί και οι αναμενόμενοι στην πορεία. Βέβαια, τα περι δεδομένα πολιτικής ή της πολιτικής που δεν περασε εκπλήρες, πολλές φορές λειτουργούν ως άλλοθι, για να αποκρυφθούν οι πολιτικοοικονομικές επιπτώσεις μιας πολιτικής, όπως του κρατικού προϋπολογισμού στη συγκεκριμένη περίπτωση. Και οι επιπτώσεις αυτές δεν είναι τίποτα άλλο από τη διάλυση και διεύθυνση ενός συστήματος που θέλει να διατηρηθεί διαδικαστικά μεγαλύτερα εισοδήματα από τους πολλούς, με στόχο τη μετατροπή τους σε κέρδος για μια μικρή ομάδα του πληθυσμού της χώρας. Με δυο λόγια: Η κυβέρνηση γινώριζε πολύ καλά από ποιος πρέπει να τα πάρει και σε ποιος πρέπει να τα δώσει. Από αυτή την άποψη, καλά είναι να μη διαβάζουν τις προτάσεις τα παρακάτω στοιχεία που επιγράφονται αποδοτικότητα στα επίσημα μεγέθη που περιέχονται στον Κρατικό Προϋπολογισμό που κατατέθηκε στη Βουλή.

Το σύνολο των εισοδημάτων που αναμε-

νεται να υπάρχουν το 2001, εκτιμάται ότι θα φτάσει τα 44,2 τρισεκατομμύρια δρομάκις. Πρόκειται για το περίφημο ΑΕΠ της χώρας. Ο Τακτικός Προϋπολογισμός και το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων της επόμενης χρονιάς, φαίνεται συνολικά τα 19 τρισεκατομμύρια, και θα φτάσει τα 19,2 τον Δεκ. Άρα, μόνο του συστήματος εισπράξεως φόρων και άλλων δημοσίων εσόδων, η κυβέρνηση συγκεντρώνει με τον πλέον ενεργό τρόπο στην ανακατανομή του 43% των επίσημων εισοδημάτων. Αυτή απορροφεί από ποσες πηγές θα εκπροσώπη και που θα διαπιστώνουν τα αστρονομικά αυτά ποσά.

Αν επιμερισθούν να δοίμε με... πηγές των εσόδων, ίσως το αποτέλεσμα... θα φρολογική έσοδα θα γράφονται τα 11,6 τρισεκατομμύρια δρομάκις. Το ποσό πληρώνουν το σημαντικό μεγαλύτερο μέρος αυτών των φόρων (μεμονών ή εμμεσών) δεν πρέπει ποτέ να ξεχάσει. Αποσπαστά κύρια από το εισόδημα που έχουν οι μεσοβάσι, οι συνταξιούχοι και μαζί τους οι αυτοαπασχολούμενοι βιοτέχνες, εργαλείοι και έμποροι.

Μεγάλο μέρος από τα υπόλοιπα, τα θεωρούμενη μη φρολογική έσοδα του Προϋπολογισμού (περίπου 2 τρισεκατομμύρια), υποσπονδία και πάλι πληρώνονται από το λαϊκό στρώμα, μες και προκύπτει να κρατάς εισπράξεις που προλογούνται είτε από 75,5 δρομάκις της δημοσίας περσορίας (772,5 τσες), είτε από την κερφορία του ΔΕΚΟ (1,1 τσες). Πρόκειται, δηλαδή, να ποσό, το οποίο στην πραγματικότητα μάς ανήκουν, αφού είναι το αποτέλεσμα της επένθεσης, της περσορίας που δημιουργήθηκε με τα λεφτά του λαού επί δεκαετίες και τώρα παραδίδεται στο μεγάλο κεφάλαιο.

Βέβαια, στις πηγές ανακαταλόγηται και ποσά που προλογούνται από τα δημόσια ταμεία της ΕΕ, τα οποία έχουν ήδη προσπορισμένο οι θα πάνε στα ταμεία των αναδιοργανωμένων ομίλων που αναμενόμενα διάφορα έργα, μέσω του επανοζωόμε-

ρωθυπουργό

που γνώστη μέσα η εκδήλωση για τη χρήση της ΔΕΘ, το ΠΑΜΕ θεωρώντας αυτιστικό ανεργό, κερδίσει δέινο των χωρών και κρατικών επιχειρήσεων.

Επίσης η πρώτη το Σύνταγμα που λήγει την εμπειρία των εργαζομένων παραδοχών με ανάκτηση πανά, με βάση κ.λπ.

Απόφαση οι οικονομία μιας μελέτης εργαζομένων έδωσαν με «πρώτο» στο συλλογιστικό στο οποίο οι εργαζόμενοι εργάζονται αβελόνα και όφρα. Ακολουθεί με μέρη την πλάτεια της ΧΑΝΟ, ό-μνησ συγκροτήματα «υποθήκη» σε βέρβηρη, να είναι πρηνόποιοι, να είναι δικαστήριο ό να ψήφισε ο κός λαός, επιβλήσει με σπονδίες κέρφ, τα πιο συστηματικά και ολιγαρχικά υποσέβη.

εργαζόμενοι δούσαν το «παρά» - την πως η ανέχεια των ανήλικων να είναι επιπλέον μακριά από τους «πνικους διαλόγους απάν» - πρώτο, με το ΠΑΜΕ και με ημλό το

Νοέμβρης 1973 -
Ξημέρονα Σαββάτου
17 Νοέμβρη

Οι ερπυστίες των τωκς της αμερικανικής δικτατορίας εξαβλόησαν στο Πολιτεχνείο, μακαιόντων τους πρακούς α γκαλέτες του, εκκοιτώντες δο- λοροναίοντα, φιλιακόζοντα, βα- σισόντα.

1974. Ο αγώνας και ο θυσίες των αγωνιστών του Πολιτεχνείου, ο αγώνας του λαού μας για την ανατροπή της δικτατορίας βρισκόντων δικαίωση, η δικτατορία ανατρέπεται.

Η εξέγερση του Πολιτεχνείου, που σημάδεψε ανεξίτηλα τη σύγχρονη ιστορία της χώρας μας, ήταν αποτέλεσμα της επί- μονης και ολέθριας αντιστασιακής δράσης του λαού μας, που εκκρόφαττε παύλομακρο κόντρα στις αναλήψεις της ηγε- πεισίας και του συμβιβασμού κόντρα σε όλους αυτούς που δεν ήθελαν τη μάχη δράση και σύγκρουση με τη δικτατορία και τους προστάτες της, ο αυτούς που και σήμερα κάτω από δια- φορετικές ονόματες προσπα- θούν να μπλοκάρουν το με δη- λήτριο της αδικασίας, του ε- φορολογίου, του «δεν γίνεται πίσω», του «και την νύχτα σου», του «οι αγώνες δεν ωφε- λούν», τις ανεπιθύμητες των νέων ανθρώπων, εγκλωβίζόντας τους σε ανώδυνα ή αυτούς κατα- θύναους, σε παθητική κατάσταση ζωής, μακριά από την αγωνιστική διαδικασία τους των προβλή- μάτων τους.

Η εξέγερση του Πολιτεχνείου είναι άρρηκτα δεμένη με το νήμα του απελευθερωτικού α- γώνος του λαού μας, ενάντια στη γενοκτονική φασιστική επιδρομή και τους μετέπειτα και μέρη ομήρους αιματηρούς αγώνες του λαού μας, κόντρα σε όλους αυ- τούς που θέλουν να μας ακινη-

ΝΟΕΜΒΡΗΣ 1973 - ΝΟΕΜΒΡΗΣ 2000

Εμείς συνεχίζουμε!

• Το Πολιτεχνείο είναι το σύμβολο αυτών που αντιστέκονται, που δεν συμβιβάζονται, που παλεύουν για το ξημέρομα ενός καλύτερου αύριο

• Πυροδοτεί τους αγώνες μας κόντρα σ' αυτούς που βάζουν σε συνεχή δοκιμασία τη ζωή μας και το μέλλον της χώρας μας

τοπαίησον, για να εμπίστε ο- κολία θήματα τη πολιτική και των υπερμερσάνων τους.

Σήμερα, 27 χρόνια μετά την εξέγερση του Πολιτεχνείου - Σήμερα, που μια νέα οδο- πωτική δικτατορία, η δικτατορία των πολυεθνικών και η απο- ληπία τους υπέρτος επιδίω- κει να έλα το μέτρο και τους υπηκοόντες τους, για να συν- θέτουμε το άνερα και τις ελίτ- δες του λαού και της νεολαίας μας.

- Σήμερα, που βλέπουμε την οδοστρωτήρια της ΕΕ, των πο- λυεθνικών, να βάζει κάτω από τις ερπυστίες του, το δωρο και το ούνολο των εργαζόντων, α-

σοβαλοκτών, κοινωνικών μας δικαιωμάτων.

- Σήμερα, που ο άνερος έλλειπουν της ουρής όπου τους έ- χουν στοθάμνους, να μεγα- λύνουν και η πλατουαρία να παλλαπλασιάζει τα κέρδη της ξεζυμωσίτας μέσα τελευταίας ρανίδας, βιβλίζοντας στο τάρτα- ρο του εργατικού μεσολάου ντόπιους και ξένους εργάτες.

- Σήμερα, που το φασιστικό της ΕΕ διατάζουν και το κά- ματα που τους υπηκοόντες «ε- κτελούν» την παλσία, την νύχτα, την πρόμα, της δημοκρατικές συνδικαλιστικές ελευθερίες.

- Σήμερα, που Αμερικάνοι και Ευρωπαϊοί ιμπεριαλιστές, βελ-

ντας να επιβάλουν στην περι- χή μας την κυριαρχία τους και την εκμετάλλευση των λαών, κίτουν τη «βιά τους ερηπι- ήσουν στις ταυτόλοκες νέων ανθρώπων.

- Σήμερα ο όριμος που ό- νοιζε η εξέγερση του Πολιτε- χνείου ο όριμος της ενότητας και του αναγκαστικού αγώνα εργαζόντων και νεολαίας εν- άντια στην εξόστια του κεφαλαίου, ενάντια στην ιμπεριαλισμό και την εξάρτηση, ένα ο μήκος δράσης που υποφέρει να βάλ- σουμε για πράξεις αλλαγής στον τόπο, για να πάρουμε τη ζωή και το μέλλον στο δικά μας χέ- ρια.

Σύνδεσμοι,

Ο κλάδος μας έδωσε το δικό του «ΠΑΡΟΝ» στην εξέγερ- ση του Πολιτεχνείου, «ΠΑ- ΡΟΝ» που μπλόκαε όλους τους μετέπειτα εργατικούς, πο- λιτικούς, κοινωνικούς αγώνες του κλάδου, αγώνες που ανα- ούτησαν από μεγάλες κατα- κτήσεις.

Τα χρόνια που πέρασαν από τον ηρωικό ξεσηκωμό του Πολιτεχνείου, η εργατική τάξη της χώρας μας, ο λαός μας γε- νικότερα, δεν παύησάττε στη νηνιητή του ξεσηκωμού της 17ης Νοεμβρίου του 1973. Αντίθετα, τα χρόνια αυτά έκανε, κάθε προσπάθεια να συνεχιστεί τον α-

γώνα, για να δικαιωθούν το ο- ράματα του ξεσηκωμού. Το μή- νημα του αγώνα του Πολιτε- χνείου συντρέφει τους αγώ- νες μας για δημοκρατική δικαί- ωματα, για την υπεράσπιση των κοινωνικών κατακτήσεων, για συνδικαλιστικές και εργοκοτικές ελευθερίες, για εθνική ανεξάρ- τησία κ.λπ.

Δεν είναι λίγες οι κατακτι- σές, αποτέλεσμα της πάλης μας.

Όμως, οι βάρβαροι στόχοι και ο ορμήτος του ξεσηκωμού έχουν μπει ανεπιλήρωτα.

Ο αγώνας για εθνική ανε- ξαρτησία και κοινωνική προκο- πή, για να γίνει αυτός ο λαός νοκοκέρης στον τόπο του, πα- ραμένει επικραώς.

Το νηνιηματο που ήταν γραμμένα στην πύλη του Πολι- τεχνείου, «ΕΞ Ο ΒΑΣΕΙΣ», «ΕΞ ΑΠΟ ΤΟ ΝΑΤΟ», «Θανα- τος στο φασισμό και του ιμπε- ραλισμού», «Ψωμί, παιδεία, ε- λευθερία» αντροφείουν και σήμερα τους αγώνες μας.

Το Πολιτεχνείο, όσο και να προσηύχον να το εβήσουν ο- πο το νηνιητό του λαού μας.

ΖΕΙ και εμπνεύει για νέους αγώνες για την επέκταση των ορμήτων και του ιδανικών του.

ΖΕΙ και μας οδηγεί στους δύσκολους αγώνες μας για την υπεράσπιση και διεύρυνση κα- ταστάσεων και δικαιωμάτων μας.

ΖΕΙ και ΠΥΡΟΔΟΤΕΙ τους αγώνες του κλάδου, αγώνες που ανα- ούτησαν από μεγάλες κατα- κτήσεις.

Τα χρόνια που πέρασαν από τον ηρωικό ξεσηκωμό του Πολιτεχνείου, η εργατική τάξη της χώρας μας, ο λαός μας γε- νικότερα, δεν παύησάττε στη νηνιητή του ξεσηκωμού της 17ης Νοεμβρίου του 1973. Αντίθετα, τα χρόνια αυτά έκανε, κάθε προσπάθεια να συνεχιστεί τον α-

γώνους της θέληση μας και την απόφαση μας να συνε- χίζουμε τους αγώνες για την εκπλήρωση των στόχων του.

Κώστας Βίρβος: Ο ποιητής του λαϊκού μας τραγουδιού

«Όυτε στράμω να πληθύνω, ούτε φως να διαβάω, το μικό μου γάμμα, αή! πα- νολία μου, καλοκαίρι κ' είναι κρύο, ένα μέ- τρο επί δίο, είναι το κέλι μου, αή! μονάκι μου. Μα είναι δε ζω τονιστός, είμαι της γε- ρανικής μου. Τι κ' αν μ' ανούκου πηλιές, μέ- νη ανέχης της φωνής. Μόνο μη λυτάρω, μά- να μη με κλάω...»

Ο εμπνευσμένος από τα βασανιστήρια των και τρώων αγωνιστών στο ΕΑΤ - ΕΣΑ λό- γος του Κώστα Βίρβος, που έζησε με τη μοικρία του Βασιλείου Τσιτσάνη, ενός έδω- στο τραγουδιού «Της γερανικής μου», ένα από τα σημαντικότερα κομμάτια της σύγχρονης μου- σικής ιστορίας μας. Είναι ένα από τα εκατο- νάδες κομμάτια που μας πρόσφερε η δημο- κρητική πένα του ευαίσθητου ποιητή του λαϊ- κού μας τραγουδιού, του Κώστα Βίρβος. Πε- ρισσότερα από 2.000 τραγουδιά έχει γράψει ο ομήος δημιουργός που το οπάνω και ανε- ξάντητο ταλέντο, από διάσπορα της πολύ- κροτης πορτας του. Τραγουδιά βιωματικά, κοινωνικά, πολιτικά, που ντύθηκαν με τη μου- σική σπουδαίων συνθετών (Τσιτσάνη, Καλλί- δρο, Δεζιδενίη, Μπακόλη, Λαζουτή, Θεοδω- ράκη, Τζιζανόπουλο κ.λ.) και ερμηνευτών από μεγάλες φωνές (Μπέλλου, Νικου, Μπίλη, Λιάτα Γκρού, Ρένου, Λιάδα, Κοζάνη, Μπαλκάνη, Αλεξίου, Μαρωνίδη κ.λ.).

Γεννημένος το 1926, στο Τρίκαλα, το 1943 έδωσε εξεστίασε και πέρασε στην Πλα- τεία και αργότερα στη Ναυτική Θεσσαλο- νίκης. Την ίδια χρονιά ο Κ. Βίρβος οργανώ- νηκε στην Εθνική Αντίσταση, Το Μάρτιο του '44 αναλαμβάνει να γραφεί συνθήματα στους τόχους και μεταφέρεται στην Εδική Ασφάλεια, από βασανιστική. Στις 12 Ιουνι- ού 1944 καταφέρνει ν αποφυλακιστεί και υ- στέρη από πολλές περιπέτειες έφτασε στον Κόζδρα και παρουσιάστηκε στην αντίστροφη οργάνωσή του έδωσε στο Γεωργιάδη. Από εκεί οδήγησε στο χωριό Λαύροστο των Χα- οίων και εντάχθηκε σε άλλη μονάδα. Οι με- γάλες στιγμές της πορτας του, αλλά και της χωρας μας του συγκλονίζουν. Η Κατοχή, η Αντίσταση, ο Εμφύλιος, αλλά και το καθη- ρισμένο προβλήματα του λαού, το δράμα των πολιτικών προσηύχων, η γραφεροκρατία, η

μετανόηση βρισκόντων την έκφραση τους στους λόγους, αλληλοπληρώνοντας ο ένας τον άλλον. Διαμόρφωση νηνιητός της πορτας του. Διαμόρφωση νηνιητός με ένθους δυναμική οραματικά, με ένθους δυναμική ηθική ευσταθεία, ο Κ. Βίρβος ομαλιάνει τους εσωτερικούς κραυγώνους του λαού μας και τους κάνει τραγουδιό. Η σπι- χωραγική του πορεία ξεκίνησε το 1948 με τον «Φαντόρο», που εμπνεύστηκε ο Απ. Καλ- δάρας, αλλά δε διακορυφήθηκε, καθώς η εταιρεία φορήθηκε να το στείλει στη «Λο- γοκοιλία». Το τραγουδιό του «Θα το βρεις, α- πό άλλην» (σε μοικρία Απ. Καλλιδάρο) ανοίγει τη διακορυφή πορτας του, το '49, για ν ο- κλοποιήσει με διαδρόμια γεμάτη επιτηθείες. Τα έργο του δεν περιορίζεται στον έθνος, στη μάχη, στην κοινωνική οδία. Είναι προ- γαϊβή πολιτικό. Η «Καταγωγή» σε μοικρία Χρ. Λαζουτή, αν και κυκλοφόρησε τη δεκαετία του '60, περιλαμβάνει παλιότερα τραγουδιά, ορισμένα από τα οποία εμπνεύστηκε ο κρατητής της οδού Ελπίδας 5, όταν οκότων τους δύο δικαστικούς αγωνιστές στην Κα- οραρία, και κάποιον από τα βουλή.

Από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή εννοούνται, κατά το παρελθόν, αυξητικές για μια «κοινωνική σύνταξη» στην ΕΕ και να ενταχιστεί των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης (ΚΑ) και αυτοί να να φιλοδοξούν οι αντιδράσεις στις επιταγές της ΕΕ για περιορισμούς στις κοινωνικοασφαλιστικές κατατήσεις. Ορισμένα εδάφ. κυβερνητική παραγωγή και άλλα μιλούν αν αυτοί με τη σειρά τους, για προσεχώς ενταχιστεί των συστημάτων ΚΑ σε επίπεδο ΕΕ, αφήνοντας να εννοηθεί ότι θα υπάρχουν κάποια προγράμματα και θα διατεθούν ένα μέρος από το ΕΕ. Η ΓΕΣΕ ζητά να τεθούν οι όροι για τη διάσχιση ενός ευρωπαϊκού κράτους ή να επιλεγούν οι όροι για τη χρηματοδότησή του.

Στην ΕΕ, όμως, τα πράγματα είναι ξεκαθαρισμένα. Κατά τον ευρωβουλευτή του ΠΑΣΟΚ Ι. Κουαδρή («ΒΗΜΑ», 21-6-2000) η ενταχιστεί των συστημάτων ΚΑ έχει κριθεί οδοντικά, γιατί θεωρείται ότι οι διαφορές τους, ανταποκρίνονται σε παρόμοια και πολιτικά και πολιτιστικά κριτήρια μεταξύ κρατών. Αυτό που επιδοκίμασε είναι η απόκτηση των συστημάτων να μην αποτελέσει τροχονομία στη λειτουργία της ενιαίας αγοράς.

Ετσι, έχει ανατεθεί στο ΕΚΟΒΙΝ να επιπρέπει την ασφαλιστική «μεταρρύθμιση» στις χώρες της ΕΕ.

Το ΕΚΟΒΙΝ έχει καθορίσει, μεταξύ άλλων, τους εξής στόχους:

- Πρώτον, τη δημιουργία συστημάτων ΚΑ φιλικών προς την απασχόληση, που σημαίνει μείωση του μη μισθολογικού κόστους προς όφελος των επιχειρήσεων.

- Δεύτερον, την εξασφάλιση βιώσιμων αυτοαποδοτικών συστημάτων, με εξεύρεση ισορροπιών μεταξύ κεφαλοποιήσιμων και αναπτυξιμικών συστημάτων και με αύξηση των ορίων ηλικίας αυτοαποδοτότητας και κατάληξη της πρόωξης αυτοαποδοτότητας.

- Τρίτον, την καταπολέμηση του κοινωνικού αποκλεισμού και της ανεργίας.

Οι στόχοι αυτά υπηρετούν τη γενική νεοαναπτυξιακή πολιτική για γενική ευρωκρατία των παρών της ΚΑ, για να μειωθούν οι κοινωνικές επιπτώσεις των επιχειρήσεων, αλλά και του κράτους και για να περάσει η διαχείριση πάνω της ΚΑ στις ασφαλιστικές εταιρείες. Οι στόχοι απηχούν και την πολιτική που υποδεικνύουν στην ΕΕ οι μεγάλες πολυεθνικές εταιρείες και βιομήχανοι της Ευρώπης και έχουν ενταχιστεί όπως είναι γνωστό στη Συνθήκη του Μασάτραχ και το Σύμφωνο Σταθερότητας και Ανάπτυξης του Άμστερνταμ.

Άλλωστε, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, αλλά και άλλοι αξιωματούχοι της ΕΕ έχουν προβεί στη βάση αυτής της πολιτικής, σε πιεστικές υποδείξεις προς την κυβέρνηση, ότι η αμνηστία των μισθών και εργασιακών δικαιωμάτων, αλλά και η «μεταρρύθμιση» του Ασφαλιστικού, με περικοπές παροχών, αποτελούν προϋποθέσεις για ισοσκελισμένο προϋπολογισμό, τη διασφάλιση των κοινοτικών εσόδων και τη μείωση των δημοσίων χρεών, όπως προβλέπει το Σύμφωνο Σταθερότητας. Από την πλευρά της η κυβέρνηση, για να εγκριθεί η ενταξη της χώρας στην ΟΝΕ, έχει αναλάβει ως «αντισταθμιστική» δέσμευση να εφορμήσει κατά τις υποδείξεις αυτές.

Για να δικαιολογήσει τη νεοαναπτυξιακή αυτή πολιτική, μιλούν στην ΕΕ, σε υψηλούς μάλιστα τόνους, για κίνδυνο κατάρρευσης των συστημάτων ΚΑ, λόγω κυρίως της επιδείνωσης του δημογραφικού προβλήματος. Κάνουν λόγο για δημογραφικό κενό, δημογραφική εργασιολογία βόμβα κ.ά. Προβάλλουν, ακόμη, ως αιτίες την επιμνηστική του προδικόμου ζωής, τις αλλαγές στο μοντέλο εργασίας με τις ευελακτικές μορφές εργασίας, που δεν καλυπτόνται ασφαλιστικά επαρκώς κ.ά.

Βέβαια, οι πολυεθνικές της Ευρώπης αδιαφορούν για τη δικαιοκρατία. Προσδοκούν από ότι αν δεν υπάρξει σύμφωνο «μεταρρύθμιση», θα τεθεί σε μεγάλο κίνδυνο η ανταγωνιστικότητα της ευρωπαϊκής οικονομίας και προτίθενται ναυπηγούν οι όσους έχουν ανάγκη.

Από το άλλο μέρος, κατά τον υπουργό Εργασίας Αν. Γιαννίτη («ΒΗΜΑ», 18-6-2000), η κοινωνική πολιτική έχει «ελλειμάρτα» και στις κοινωνικές προτεραιότητες της κυβέρνησης είναι μεταξύ άλλων η εξασφάλιση της απασχόλησης, η καταπολέμηση της ανεργίας και η εξασφάλιση βασικών κοινωνικών υπηρεσιών στο κοινωνικό σύνολο, όπως παιδεία, υγεία, ΚΑ με αναδιανομή κόστους και οφέλους. Αυτό μοιάζει άδικο οφθαλμικά, αλλά θέλει να πει ότι και η γκάφα εντάχεται να περαιοθεί, για να χρηματοδοτηθούν και η απασχόληση, η πρόνοια, παιδεία και μέτρα και το κοινωνικό ασφαλιστικό και οι φτώχειες, ώστε να συγκρατηθεί ένας «κοινωνικός ιστός ασφαλείας» για όλους.

Όπως βλέπουμε, η ΕΕ επιτάσσει και η κυβέρνηση έχει στις προτεραιότητες της την αφαίρεση πόρων από την ΚΑ, για την ενίσχυση των επιχειρήσεων, πέρα από τις επιδοτήσεις για την περίοδο της δημιουργίας ευκαιριών απασχόλησης, πέρα από την τρέχουσα εφοροδοτικότητα, όπως (30 δις. ευρώ), πέρα από τις πανηγυρικές ομορφές τους (1,5 τρις) και πέρα από την καταπόληση των εργαζομένων της ασφαλιστικής προς οφέλους τους (ισοαριθμικό 30 τρις). Ας σημειωθεί, μάλιστα, ότι οι εισοδήματα εργαζομένων του ιδιωτικού τομέα δεν ξεπερνούν το 15% του συνόλου των εσόδων της ΚΑ. Ακόμη, η κυβέρνηση έχει στις προτεραιότητες της την αφαίρεση πόρων για τη συγκράτηση του λεγόμενου «κοινωνικού ιστού ασφαλείας».

Εξάλλου, η κυβέρνηση προτίθεται στις αδερφικές προκηρήσεις του Συμφώνου Σταθερότητας, να ενταχιστεί η οικονομία του κράτους στα βήματα της ΚΑ, σε πάσα βάση, όπως ζητούν οι εργαζόμενοι και ισχυρίζονται άλλες χώρες, αλλά και χρονο με το χρόνο, μιλώντας ανεπαρκώς - άλλωστε - επισημοποιώντας προς τα Ταμεία. Εταιρική επιμνηστική προς

Συνάδειφοι,

Το ΠΑΝΕΡΓΑΤΙΚΟ ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ, στα πλαίσια των δραστηριοποιήτων του και προκειμένου να αναδείξει το ασφαλιστικό πρόβλημα από τη μεριά του ταξικού συνδικαλιστικού κινήματος, πραγματοποιείσε ημερίδα με θέμα:
«Η ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΗ & ΟΙ ΘΕΣΕΙΣ ΤΟΥ ΤΑΞΙΚΟΥ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ».
Τα υλικά της ημερίδας θα δημοσιεύουμε σε συνέχειες, λόγω έλλειψης χώρου της εφημερίδας μας. Σήμερα δημοσιεύουμε την εισήγηση του Χρ. Ρουπακιά, πρώην υποδιοικητή του ΙΚΑ.

Να αποκρουστεί η καταστροφική της κοινωνικής ασφάλισης

το ΙΚΑ, ενώ το 1990 αντιποτισόσε στο 41,75% των εσόδων του ιδρύματος, το 2000 πέτασε στο 8%.

Για να δικαιολογήσει την πολιτική της η κυβέρνηση, έπεισε κι αυτή τον κίνδυνο καταρρεύσε του συστήματος ΚΑ και προβάλει ως αιτία, τη γήρανση ΚΑ. Τι γήρανση την επικαλούνται και στο παρελθόν όλες οι κυβερνήσεις, ιδιαίτερα στην προαμορμωμένη σε αυστηροποίηση των προϋποθέσεων αυτοαποδοτότητας. Μέχρι τώρα η γήρανση δεν είχε σοβαρές επιπτώσεις στα οικονομικά της ΚΑ και δεν θα έχει και στο μέλλον τις ίδιες επιπτώσεις, που θα έχει σε άλλες χώρες της ΕΕ. Κι αυτό, γιατί από τον πληθυσμό που γήρασε, οι αγρότες θα πάρουν Βοήθεια κι όχι συντάξεις και από τον μεγάλο όγκο των ανασφάλιστων (πέρα από 3 εκατ. μαζί με τις νεοακυρωθείς λόγω διαμηλνισμών της προαμορμωμένης για συνταξη) Βέβαια οι εργαζόμενοι απασχολημένοι να καλύπτονται ασφαλιστικά και όλοι να παίρνουν συντάξεις και βέβαια πέρα να ληφθούν υπόψη στις μελέτες για το μέλλον της ΚΑ, οι όπως αρνητικές επιπτώσεις της γήρανσης. Όπως άλλωστε πρέπει να ληφθούν υπόψη και οι θετικές επιπτώσεις από την παρουσία στη χώρα μας του νέου ηλικιακού πληθυσμού των μεταναστών.

Η κυβέρνηση και οι παραρτηματικές «ειδικές» επικολογίες ακόμα το οικονομικό πρόβλημα των Ταμείων, τα οποία τα αποδοθούν στις «νεοακυρωμένες» συντάξεις, που καταβάλλουν και που δεν αποσπαστούν ούτε οι ανάλογες εισοδήματα. Οσοδήποτε προβάλλουν ότι το ασφαλιστικό οικονομικό πρόβλημα στα Ταμεία το παράγονται, κυρίως, η μη ασφαλισμένοι των εργαζομένων, η καταλήρηση των πόρων των Ταμείων και η μη ενίσχυση τους με πάγιες επισημοποιήσεις του κράτους ιδιαίτερα

βέβαιον κατά του θεσμού των κατατάτων ορίων (κ.ά.) συντάξεων, θεωρώντας το θεσμο αναχρονιστικό και δεν κρύβουν τη πρόθεση τους να τον καταρτίσουν. Όμως, ο θεσμός των κ.ά. που εξασφαλίζει στοιχειώδεις αδερφικές συντάξεις στους εργαζόμενους με χαμηλούς μισθούς και μικρού χρόνου ασφαλισής λόγω ανεργίας, εργασιμικών παρηκτών κ.λπ., προβάει στην ασφαλία του κοινωνικού της χαρακτήρα. Ο θεσμός των κ.ά. συντάξεων έχει καταγραφεί με τη διεύθυνση Σύμβαση 102/52 και εφαρμόζεται από πολλές χώρες, Εξάλλου, να πειρ ένα και «γενναϊοδωμένες» συντάξεις του ΙΚΑ: Από τους 847.000 συνταξιούχους του ΙΚΑ 175.000 (21%) παίρνουν συντάξεις μικρότερες από το κ.ά., 155.000 (18%) παίρνουν τα κατάστα ορία λόγω θανάτου (106.000 δρχ.), 315.000 (37%) παίρνουν τα κ.ά. λόγω γήρατος - αναπηρίας (116.000 δρχ.) 85.000 (10%) παίρνουν συντάξεις 100 - 150.000 δρχ. και μόλις 117.000 (14%) συντάξεις μεγαλύτερες.

Θέλοντας να διαρρήξουν τους εργαζόμενους λένε ότι η ασφαλιστική «μεταρρύθμιση» θα εξασφαλίσει τη βιωσιμότητα των Ταμείων, ώστε να πάρουν συντάξη και οι νέοι εργαζόμενοι δεν λένε. Βέβαια, οι η σχεδιασμένη αφαίρεση πόρων από τα Ταμεία αναίρει τη βιωσιμότητα και ότι οι συντάξεις που θα προκύψουν για τους νέους θα είναι κάτω από το 1/3 των συντάξεων που καταβάλλονται σήμερα. Παρ'ότι η κυβέρνηση θέλει να περαιοήσει «γενναϊοδωμένες» συντάξεις, σε ξεκινάει με την περικοπή των γήρατων συντάξεων - μισμό (πέρα από 600.000 δρχ.), που επιρμήνουν κυρίως σε κοινωνικούς πόρους και καταβάλλονται στα ανάστα στελέχη του δημοσίου και του ιδιωτικού τομέα και, επίσης, στους πολυαπολαυόμενους παράγοντες, συμ-

βούλους, εκδικούς, καθηγητές, μεγαλόδημοφιλους κ.λπ. Με τις προκλητικές αυτές συντάξεις - μαζιού τιθέται θέμα όχι μόνο κοινωνικής δικαιοσύνης αλλά και αντίθετης μετρεσιμότητας. Ας σημειωθεί ότι το 1998 οι υπερωριακές και μαζί οι συντάξεις των ετών των Ταμείων που αποστέλλουν το 25% του συνόλου των συντάξεων της χώρας, έλαβαν το 52% των δαπανών για συντάξεις και ερωτάει εάν οι χαμηλοσυντάξαρχοι ΙΚΑ, ΤΕΒΕ, ΟΓΑ κ.α., που αποστέλλουν το 75% του συνόλου των συντάξεών, έλαβαν μόλις το 48%.

Τελικά, οι δικαιολογίες που προβάλλουν, αποβλήσαν στο δημογραφιόν ούσιον στους εργαζόμενους, να περάσουν τη «μεταρρύθμιση». Πως από τη «μεταρρύθμιση» είναι από το στόχο της κυβέρνησης, για μεγαλύτερη ανταγωνιστικότητα, δηλ. για αύξηση των υπερωριών των επιχειρήσεων. Το στόχο αυτό ο προδηλώνον τον πρόβλε, στο 3ο Πανελλαδικό Βιομηχανικό Συνέδριο, οι του νέο, μετά την έναρξη στην ΟΝΕ, «εθνική» θα προσέθετε ότι πτω από τη «μεταρρύθμιση» είναι ακόμη ο δευτερεύον προς την ΕΕ, που κι αυτές υπηρετούν τον ίδιο στόχο.

Η ασφαλιστική «μεταρρύθμιση» θα οδηγήσει σε πλήρη ανατροπή του ισχύοντος, ισχύν άλλωστε, συστήματος ΚΑ. Θα είναι καρπώσιμη κοινωνική μεταρρύθμιση. Πως, τι, όμως, ο προδηλώνον, με την έναρξη της χώρας στην ζώνη του ευρώ, θα προβάλει ότι θα έχουμε καλύτερες προϋποθέσεις για ευμάρεια και κοινωνική αναγωγή. Τέτοιες αναφορές, όπως άλλωστε και οι προεκλογικές αναφορές για «κοινωνικό κράτος» και κατάπιση συντάξεων ΙΚΑ 152.000 δρχ., ισχύν ακόμη παρά-τω. Με την ευκαιρία, για την κατάσταση συντάξη 0.

τι, όπως φαίνεται από τα σχετικά στοιχεία, το 2001 δεν θα είναι μεγαλύτερη (μολί με το ΕΚΑΣ) από 146.000 δρχ, και θα δοθεί μόνο σε 50.000 περίπου από τους 600.000 χαμηλοσυντάξαρχους του ΙΚΑ.

Βέβαια, όπως είναι γνωστό, οι πωσες της ΕΕ, αλλά και του ΟΟΣΑ, του ΔΝΤ και του ΕΕΒ ανακινούν από πάλι και έχουν προηγήσει σοβαρές αναποτίες στο σύστημα ΚΑ με τους ανταρσοκρατικούς νόμους 1759/88, 1902/90, 2084/92 και 2676/99, που μείωναν σημαντικά τις συντάξεις, ιδιαίτερα της καλύτερης, και επέβαλαν ένα εκτροματικό καθεστώς για τους νεοεναρξόμενους από 1-1-93, καθώς και με το Ν. 2633/99, που ανέτρεπε τις εργασιακές σχέσεις, με αποτέλεσμα δολωτικές επιπτώσεις στην ασφαλιστική κλίση και στα έσοδα των ταμείων. Αναπόφευκτα είναι επίσης η πρόκληση των κυβερνήσεων, για μείωση της κερτικής επάρκειας και διαρροή των κεφαλαίων κλάδων ασθενείας και του TEAM, για τις πληρωμές συντάξεων, πρακτική που οδήγησε σε οικονομική αποδυνάμωση των κλάδων ασθενείας και χρεοκοπία, ουσιαστικό του TEAM, του μεγάλου Ταμείου των μετώπων.

Το περιεχόμενο της «μεταρρύθμισης» έχει ήδη περιγραφεί από κομμορμικούς παραγοντες και συμβουλούς της κυβέρνησης. Η κυβέρνηση θα προχωρήσει σε ουσκωτική του συντάξιμου μισθού, με το υπολογισμό των συντάξεων στις αποδόσεις τελευταίας 15ετίας ή όλου του ασφαλιστικού βίου και σε αύξηση των ορίων ηλικίας συνταξοδότησης στα 65-67, για άνδρες και γυναίκες, με ταυτόχρονη κατάργηση των μεσοκλάδων συντάξεων και του βιοσίου των βωρίων και ανήλικων επαγγελματιών.

Παράλληλα, θα προχωρήσει στην οργάνωση νέου συνταξοδοτικού

συστήματος, με βάση όπως φαίνεται, μια παραοχλή του περιόχου συστήματος των «τριών πυλώνων» της Παγκόσμιας Τράπεζας, που θα προβλέπει:

• Μια πρώτη ηλικιακή συντάξη από τα ταμεία κύριος ασφαλίσης, σε ανταποδοτική βάση και με σύστημα δεινωμητικό.

• Μια δεύτερη συντάξη επίσης ηλικιακή, από τα ταμεία επικουρικής ασφαλίσης με σύστημα κεφαλοποιήσιμη. Τα επικουρικά ταμεία, μη διαθέτοντας τους απαιτούμενους πόρους, θα περάσουν να διαχειρίζονται οι επιχειρήσεις των κεφαλαίων τους στις ασφαλιστικές εταιρείες.

• Τέλος, μια τρίτη συντάξη από τις ασφαλιστικές εταιρείες, για όσους βέβαια έχουν να πληρώσουν.

Κύρια χαρακτηριστικά της «μεταρρύθμισης» θα είναι η δραματική αναποτίση στις προϋποθέσεις και το υφός των συντάξεων και η θερμοδότηση κεφαλοποιήσιμη συστήματος, για να οδηγήσουν κεφαλοποιήσιμη ασφαλίση στο Χρηματιστήριο. Και αυτό, για να υπαχθεί - με καλύτερη στοιχεία ευθεία για συνταξοδότηση ανεπάρκεια βέβαια, ο όνερος του Περίωτου, αυτό θα τα οικίες με πολλή ασφάλεια.

Τέλος, θα πωξεί στο την κυβέρνηση η λεγόμενη «ελαστική συντάξη» (τύπου ΕΚΑΣ) για τους έχοντες μεγάλη ανάγκη. Ωστόσο, επειδή οι εντέλες αναρροακές και οι αποκλεισμένα κοινωνικά συνεχώς δευτερόκλινα και η «ελαστική συντάξη» θα έχει από και πο μεγάλο κέρδος, μάλλον θα περιλαμβάνεται από σε προγράμματα «ενοχλή» για τους πτωχούς Αλλοδαπών, μια ιδέα για το τι θα είναι αυτή η «ελαστική συντάξη» μας δίνει η έκθεση Σπινού (σελ. 98), όταν αναφέρει ότι η Ελλάδα με την εισαγωγή του ΕΚΑΣ εννομολογείται με τις δύο συντάξεις της ΕΕ του 1992 για την εξασφάλιση ενός ελαττωτού εσοδήσιμου.

Με τη νέα πλήρη ανατροπή του συστήματος ΚΑ θα δεχτούν κέρδη πλήρητα εκατοντάδες χιλιάδες εργαζόμενοι, που έχουν διαπίπ περσοορία και τα πλήρητα των προηγούμενων ασφαλιών. Είναι οι μεγάλες ομάδες εργαζόμενων, οι εργοδηγούμενοι, οι αποσολογισμένοι επαγγελματίες, με μερική απασχόληση, στο φάσμα, με βέλτεια παροχή υπηρεσιών, καθώς και οι άνεργοι, οι ξένοι εργάτες κ.α. Σε μεγάλο βαθμό δεν θα ασφαλιζόταν, θα εκποτίονταν εκτός ΚΑ και όσοι θα καταφεύονταν να ασφαλιζόταν και να συμπληρώνουν τις προϋποθέσεις συνταξοδότησης θα παίρνουν πολύ χαμηλές συντάξεις ή βωρήσιμη. Αυτός, βέβαια, δεν τους αφορά οι «πυλώνες» του νέου συστήματος. Σ' αυτούς θα τάζουν την «ελαστική συντάξη». Εδώ με διαφωτισμό από το ΠΑΣΟΚ τάζει η λεγόμενη «εθνική συντάξη» από το 1984. Πάντως και όσοι εργαζόμενοι θα έχουν μόνιμη απασχόληση θα δουν τις συντάξεις τους να μειωνούνται δραστήα.

Υστερο από όλα αυτό, οι «αριστοκράτοι» και οι «προεδρικοί» Ευρωπαϊστές, που καλλιεργούν αναποτίες για δυνατοτές αποδόσεις τους ΣΣ, με «κοινωνική ευαφροσύνη» ή έρωμα να γίνουν.

Οι ουσκωτικές ημετέρες ΠΑΣΚΕ, ΔΑΚΕ, ΑΠ, από τη μεριά τους, φαίνεται οι βάζουν πλάτες για να περάσει η κυβέρνηση την ασφαλιστική «μεταρρύθμιση». Η ΓΣΕΕ δέχεται - και ορδή - οι ΣΣ, με το κοινωνικό μοντέλο της, υποσώπον την ΚΑ στις ανάγκες της δεδω-νομένης και ανταγωνιστικότητας των οικονομιών. Οπόσο, ότι να καλόδο τους εργαζόμενους, να αντιστοίχουν βωμάρ το μοντέλο αυτό ορδω σπασμένου και προσαρμόζόμενου ανάλογα. Έτσι εκποτίσεται της βωρές θέσεις του Πορισμού της Επιτροπής του 1992, για ισότιμες σχέσεις οικονομικών και κοινωνικών λειτουργιών στην παραγωγική διαδικασία και να αποσολήση και πλήρη ασφαλιστική κάλυψη. Με την έκθεση της του 1998, πρότεινε κεφαλοποιήσιμη σύστημα για την επικουρική ασφαλίση και με την ΕΓΣΣΕ προσέφερε τη ομοιοτήση της στον προσημοτικό «κοινωνικό δολωμό» και βέτα ως στόχο της τη βωσώσιμη των Ταμείων, χωρίς καμία αναορδή στις απίτες της οικονομικής αναορροσύνης τους, τη συγκρότηση στην ΚΑ συστήματος κεφαλοποιήσιμων και δεινωμητικών στοιχείων και την πλωσιμότητα στα ΔΕ των Ταμείων εκπροσώπων των εργαζόμενων και εργοδηγών. Ο τελευταίος αυτός στόχος αναφέρει πάντα θέσει του εργατικού κινήματος για πλωσιμότητα εκπροσώπων των εργαζόμενων και συνταξοδότην.

Το εργατικό και γενικότερο το μαζικό κίνημα, πέρα από αυτή ή την άλλη, όπως είναι η ουσκωτική των ουσκωτικών κινήσεων, ζητάει την εξίσωση και στην η του συστήματος ΚΑ, ζητάει τη δολωσή του. Η κυβέρνηση και οι παραρτηματικοί του συμβουλίου να μην πάει κόντρα στο εργαίο. Οπόσο το θέμα πάει βέτα δέξια προς τη μεριά του κεφαλαίου, έχει ταίμο, ανταλλάξιμο χαρακτηρισία.

Κι όμως, λοιπόν, στο θέμα, κόντρα στις επιδόσεις του νεοουστητήσμου, το εργατικό κίνημα έχει θέσει ανάσθε στόχους:

• Να απομείνει το σύστημα ΚΑ και να αποκροσσουν τα σχέδια για δολωση και διακοπώσιμη του.

• Να απαμείνει με τη διεκρίση της ασφαλίσης και την πλήρη ασφαλιστική κάλυψη όλων ανεξαιρέτως των εργαζόμενων και των ανέργων, την πάση της εργοδοτικής αυδοσίας (εφοροδοοφωρη, εισορορολογισμής, «παγωμένη» οφειλέτη) την πάση της λίστας των αποδεδωμένων των Ταμείων και τη ομοιοτήση του κράτους στην βωρήση της ΚΑ.

• Έλλος, να εξασφαλιστούν ασορπητικές συντάξεις και ανήλικων διαχωνιστών, για όλους τους εργαζόμενους, παλιούς και νέους, χωρίς διαχωρισμούς.

Το βάρος της υπερωσιών του υπάρχοντος συστήματος ΚΑ, αλλά και της βελτιώσιων του πωέτα τώρο στόχων των ιδών των εργαζόμενων. Οι ουσκωτες ουσκωτικότητες πρήμεν το εμπνερισμένο πλωτό και εγκυρό όλους τους εργαζόμενους, ανεπίτες υπαλλήλους, επιμημένους νόμους, γενικώς, για να μην κινδυνεύουν οι συντάξεις τους, να ανταποδοθούν για τη σχεδωμένη εργασία του συστήματος ΚΑ. Για την υποκατάσταση της ΚΑ πρέπει αλλά και μπορεί να οφωθεί ένα γνήσιο κοινωνικό μέτωπο πωλή, που να αποβωρήσει την κυβέρνηση και γενικότερα τις ουσκωτικές πολιτικοκοινωνικές δυνάμεις της χώρας, να επιβάλουν τα καταστορικά σχέδιά τους.

Τι σημαίνουν οι εξελίξεις στη Γιουγκοσλαβία

Η κυβερνητική αλλαγή, οι πανηγυρισμοί της Δύσης (μαζί και των ουραγών της στην Ελλάδα), ο ΝΑΤΟϊκός ζυγός και το μέλλον των λαών των Βαλκανίων

Εκείνοι που βομβάρδιζαν τη Γιουγκοσλαβία, που επέβαλαν το εμπargo και βεβαίως κατατέθηκαν αυτή τη χώρα, το ΝΑΤΟ και η ΕΕ, έδωσαν το χορό των πανηγυρισμών για τις εξελίξεις στη Γιουγκοσλαβία. Μόλις τους «καταλάσανε» οι υπουργοί της ΝΔ και ΣΥΝ, που έζησαν σε ανταγωνιστικές θριψαβολογίες ακόμη και την προκλητικά επιβραβεύουσα στο εσωτερικό τη Γιουγκοσλαβική κυβέρνηση του ΣΑΚΟΚ. Και μονοτάξια το γεγονός είναι αρκετά, για να αποδειχτεί ότι ο πόλεμος κατά του γιουγκοσλαβικού λαού, με τη μιά η με την άλλη μορφή, δε σταμάτησε ποτέ. Είναι αρκετά, για να καταδειχτεί ότι οι εξελίξεις αποτελούν προάφην της πιο άγριας ιμπεριαλιστικής επέμβασης, που έχει παραστεί στις ιστορίες. Το «κεφάλαιο Γιουγκοσλαβία», όχι μόνο δεν έβλεπε θετικά για τα λάθ της, αλλά ανέμενε μια καινούρια γύρα ανηχητικών και επικίνδυνων εξελίξεων για τη Γιουγκοσλαβία και τη Βαλκανία, αν ο ίδιος ο λαός της γενοκτονηθεί χάρος και οι άλλοι λαοί της περικής δε συστατηθούν στον ανάγιν να φέρει το ΝΑΤΟ από τα Βαλκάνια, που συνδέεται με φιλοδράσεις εξελίξεις στο γένος τους.

Το νόημα της νίκης

Κανείς λαός στο ιμπεριαλιστικό σύστημα δεν υπήρξε ελεύθερος. Η όποια ελευθερία είναι καθαρά επικρατική. Κάτω από την επιφανειακή βία και η ιδεολογική και πολιτική χειραγώγηση η νοοτροπία που καλλιεργείται από την καπιταλιστική κυριαρχία - κυβερνητική εργολαβία, η οποιαδήποτε αντίσταση α διασφαλίζει, οι απελευθερωτές α διασφαλίζουν... Όλα αυτά δίνουν και το μέτρο της πολυπεριωρισμένης δύναμης που έχει η υφιστάμενη δημοκρατία (βασίλειο) των μοναρχιών. Φανερά εξελλάου και στην Ελλάδα, όπου όλα τα παραπάνω ανθούν και στο μέρες μας. Ο λαός της Γιουγκοσλαβίας υφιστάμενος μέσα στις συνθήκες που δημιουργήθηκαν από την καταστροφή της χώρας. Το βελανιδιάκι της, τις στερημένες από το εμπargo, την ανοιχτή δράση των μυστικών υπηρεσιών και των κυβερνητικών των ΗΠΑ - ΝΑΤΟ - ΕΕ. Το γεγονός ότι αυτοί μπορούν να γίνουν την πλειοψηφία προς το μέρος τους οφείλεται βεβαίως και στο ότι οι κυβερνητικές δυνάμεις δεν αξιοποιούν προς όφελος του λαού τις ανιστορικές θέσεις και την πρακτική αντίσταση του κατά τη διάρκεια των βομβαρδισμών και μετά.

Χρειάζεται να υπονομευηθούν εδώ δύο ακόμη ζητήματα. Πρώτο: Στην ΟΔ Γιουγκοσλαβίας δεν έγινε κάποια επανάσταση. Κυβερνητική εναλλαγή υπήρξε. Σημαντική μεν αλλά ενωλήθη, δεν αναστρέφει κάποια κατάσταση. Η ιμπεριαλιστική προπαγάνδα και η ηθελίμηση, ή όχι, άγρια δημοσιογραφικών, ομοιοπαθία «καθεστώς» τις παραλλαγές των καπιταλιστικών χωρών στο πολιτικό

Το Κοινοβούλιο του Βελιγραδίου στις φλόγες, μετά την εισβολή των διαδηλωτών και των απαλών του Κοσοβίνου. Αν παρόμοιο περιστατικό από τη συνθήκη πλευρά, τότε ίσως θα είχαν αλλάξει μια στρατηγική επέμβαση από τη νέα τάξη πραγμάτων. Ενώ τώρα, όλα είναι καλώς κείμενα...

σύστημα. Ετσι, έχουμε: Καθεστώς Μίλοσεβιτς, καθεστώς της Αγκουρα, καθεστώς Λουενί και άλλα... καθεστώς! Δεν τους πάει να που καπιταλιστές... Λίγοτερο. Τα περιγνήσια πολλαπλά εξεγέρσεις δεν έχουν καιιά σχέση με την πραγματικότητα. Όχι μόνο οριστικά, αλλά και από την άποψη που τάνουν διαδοχικές πλεύσεις. Οι α βρύου του Βελιγραδίου το βράδυ της Ιακήν κητοποίησης είναι την ουσία του δολοφονίου, του αυτου και της του μορφή, και που από τους εξελαομένους χωράδες, χιλιάδες από άνθρωποι, με παρασκευασμένα τα μαύλα από την παραγωγή της θήρας ελευθερίας, δημοκρατίας και ευμάρειας του «δικού κόσμου»... Και με τη... ομπιστοσύνη των εδώ ΜΚΜΕ... υπέρ των διαδηλωτών! Εκείνοι ακριβώς, που μόλις οι

εργάτες και οι αγρότες στην Ελλάδα κητοποίηση, τους κατ'ταγγέλλουν για πρόκληση χάους, ταλαιπωρίας του κοινού κ.λπ. Όπως έγραψε και το «ΒΗΜΑ» (12/10/2000)... «Θα ήταν αρκετά να δεχτούμε ότι η αλλαγή που έγινε στη Γιουγκοσλαβία είναι η απάντηση στην ανιστορία».

Παρατηρήσεις και τούτο το ε-ποστασιοποίηση: την έντονη θετική πρόβλη της φτώχειας που άνοιξαν διαδηλωτές στο Κοινοβούλιο της Γιουγκοσλαβίας. Δίχως να είμαστε εμείς εκείνοι που υπεραισιόπονηται, αλλά και οι αγρότες στην Ελλάδα κητοποίηση, τους κατ'ταγγέλλουν για πρόκληση χάους, ταλαιπωρίας του κοινού κ.λπ. Όπως έγραψε και το «ΒΗΜΑ» (12/10/2000)... «Θα ήταν αρκετά να δεχτούμε ότι η αλλαγή που έγινε στη Γιουγκοσλαβία είναι η απάντηση στην ανιστορία».

Η συντηής πολιτική

Τα πράγματα μπορούν να εξελιχθούν καλύτερα, αν ξεκινήσει κανείς από τη βραβία αντίληψη, την οποία βρισκόταν εδώ και χρόνια η ηγεσία του Κοσοβίτικου Κόμματος και ο ίδιος ο Μίλοσεβιτς: Από τη μιά να μην είναι στη χώρα τους από πρόκληση των καπιταλιστικών σχέσεων παραγωγής, και από την άλλη να επηρεαστεί την άσκηση εξωτερικής πολιτικής που έρχεται σε σύγκρουση με τους ιμπεριαλιστικούς οργανισμούς! Όπως μέσα σε αυτή την αντίληψη, αναπόσπαστη από την επίθεση των ιδιωτικοποιήσεων, για να έχουν τους μάχους της οικονομίας στο χέρι τους, ενώ ταυτόχρονα ήταν υποχρεωμένοι να βάλουν φρένο στο διαλεγμα του χάους τους από τα ΝΑΤΟ και την ΕΕ. Και από την άλλη ήταν υποχρεωμένοι να προχωρήσουν στις διαδικασίες της καπιταλιστικής αναδιάρθρωσης, πρώτα που επίσης δεν ήθελαν! Και ως να, στην άποψη, αφού η αυθεντική αντιιμπεριαλιστική πολιτική συνδέεται άρρηκτα μόνο με την εγκαθίδρυση της λαϊκής εξουσίας, την απελευθέρωση, οι ίδιοι απελευθέρωσαν. Αυτές οι αντιφάσεις, εξομολόγησε ο ιμπεριαλιστικός παραγωγός, για να κάνει τη δουλειά του. Και αποδύθηκε την ηγεσία της Γιουγκοσλαβίας, πατώντας πάνω στις συγκεκριμένες αντιφάσεις. Αυτό το

γεγονός, βεβαίως, σε καμία περίπτωση δεν εξομολογείται η ιμπεριαλιστική στόχευση και ενέργειες του ιμπεριαλισμού. Σε καμία περίπτωση δε δικαιώνει τις δυνάμεις και τα κόμματα που φωνάζουν υποκριτικά υπέρ των ανθρώπων της Γιουγκοσλαβίας. Ενώ ταυτόχρονα έχουμε ποσει προφητική είναι τα επόμενα -όλες οι χώρες θέλουν να γίνουν μέλη της ΕΕ και του ΝΑΤΟ! Και όλες δε θέλουν, τις βομβαρδίζουν, για να βελι-...

Τι πρέπει να περιμένουμε

Ο νέος εξελίξεις στη Γιουγκοσλαβία εξελίσσονται σε ένα φόντο που προσεχώς θα μελετήσει οργάνωση. Ο ανταγωνισμός ανάμεσα στις ΗΠΑ και στην ΕΕ, για το ποιο από τις δύο θα έχει το «πόνη χείρ», έγινε τον τελευταίο καιρό παραπάνω από φανερό. Την ίδια στιγμή η νέα κυβέρνηση κατέβηκε να αντιμετωπίσει τα προβλήματα του Μαυροβούνου (σπόση), του Κοσόβου (αριστική αποσχισή), της Βοσνίας (αποσχιστική σποση), θα κληθεί, δηλαδή, σύμφωνα με τις ιμπεριαλιστικές προδιαγραφές, να λύσει τα πρόβληματα με Σερβία, σύμφωνα με την από τη θάλασσα και μιας ο-καμνη που υπερκρίνεται Γιουγκοσλαβία. Επίπλέον, τα πρόβληματα μιας χώρας περιλαμβανόμενα από προεπιστορία με μεγάλο μέρος της Σερβίας, σύμφωνα με ΠΓΔΜ - Βουλγαρία, εβρίσθαι σ-πο να κατασπάσει τον βόρειο σ-πο Βοσνία, είναι ταυτόχρονα δραμοματημένη η ίδια η Γιουγκοσλαβία στην κατεύθυνση της εκπεριστοποίησης της πολιτικής της.

Δεν πρέπει να υπάρχει η παρακμή αμφιβολία ότι η ελληνική κυβέρνηση της πλειοψηφίας που είναι ένας πολύ καλός χαρακτήρας στην παρηγή, θα συνεχίσει το βρώμα ρόλο της με βάση τα ιμπεριαλιστικά σχέδια. Η εμπειρία της για την αντίστροφη της κυβέρνησης Μελουκίτης έχει προφέρει πρόσθετες απελευθερωτικές δυνάμεις, που τις δημιουργούν αυξημένες ιμπεριαλιστικές απαιτήσεις.

Ο ομολογημένος όλων των παραπάνω εξελίξεις και το γιατί οι επερχόμενες εξελίξεις δε είναι οριστικές. Εξηγεί γιατί η ιμπεριαλιστική ερήνη είναι πόλεμος που των λαών με άλλα μέσα, μη βομβαρδιστικά. Η ΕΕ και τώρα, αίρονται σποδώς οι παρανομίες που έχει επιβλήσει η ΕΕ, ίσως για να εξεφορτωθούν πρώτα εγκληματίες... Άρα οι εκφορμάση αναζητούνται...

Ο πόλεμος επίσης συνεχίζεται. Πρέπει να συνεχιστεί και η εποικιστική και η παύη εναντίον του ιμπεριαλισμού. Αν δε δώσουν οι λαοί το ΝΑΤΟ από τα Βαλκάνια, αν δεν υπάρξει συντονισμένος εξελαοτικός, δε έχουν νέα και μεγαλύτερη δόση. Και μπορεί να υπάρξει ο ιμπεριαλισμός, δεν είναι σίγουρο. Ο λαός μπορεί να έχουν κέρδος και από τις ήπιες αυτές, όταν βγαίνουν από υπομπεριαλιστικά και κάνουν την σφήνη τους συνειδητή δράση.

ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ

Κοινός ο αγώνας των λαών

Η αλληλεγγύη στους αγώνες των λαών προϋποθέτει έτσι κι αλλιώς να λειτουργήσουν κάποιοι μηχανισμοί ταύτισης. Αυτοί οι μηχανισμοί είναι φορές που είναι περιττοί και ίσα δυσκόλοι στην ερμηνεία τους. Μπορεί να σχολιάζονται σε λόγιες ιστορικές, παραδοσιακής φύλης, μηχανισμούς της κοινωνικής ψυχολογίας ή ακόμα κάποια ηρώα συγκυρία, που κάνουν αυτόματα τις προ-σθαυραίες της στις συνειδήσεις των ανθρώπων βγάδι στην επιφάνεια μόνο την αλληλεγγύη σβήνοντας ίσως σαν διακριτικότητες άλλης πάλαιτιό πορείας... Όμως στην περίπτωση του παλαιστινιακού λαού δε χρειάζεται κανέναν μηχανισμό ταύτισης. Γιατί, ίσως τελικά δεν πρόκειται μόνο για «αλληλεγγύη», αλλά για κοινό αγώνα. Χρόνια τώρα πάω στην πλάτη τους συγκρούονται να ιμπεριαλιστικά συμφέροντα, χρησιμοποιώντας για κρυφό επιβλήσις τις φιλοδοξίες των ισραηλινών κυβερνήσεων.

Πρόκειται για το ίδιο εκείνο ιμπεριαλιστικά συμφέροντα που μόλις πριν από λίγο καιρό βομβάρδιαν τη Γιουγκοσλαβία και απειλούν με αμφοτεροκαταστροφή την περιοχή των Βαλκανίων. Είναι αυτά τα ίδια που έχουν δρομολογήσει τη διαδικασία διχοτόμησης της Κύπρου. Πρόκειται, επίσης, για εκείνους

Ισραηλινοί στρατιώτες ποθοβολούν «στο φαχινό» εναντίον Παλαιστινίων διαδηλωτών

τους ενόχους που μόλις πρόσφατα απέδειξαν στην πράξη μιας ΝΑΤΟικής άσκησης πως αμφοσηθύνουν να κυριαρχικά δικαιοσύνη της χώρας μας στο Αιγαίο. Πρόκειται, με άλλα λόγια, για την προ-

σθάθεια της επιβλήσις της λεγόμενης νέας τάξης πραγμάτων στην περιοχή. Άρα, οι σφεντονών των διαδεχόμενων Παλαιστινίων δεν σημαδεύουν μόνο τους Ισραηλίτες πάνοπλους στρατιώτες. Ση-

μαδεύουν την ίδια επιβλήσις της νέας τάξης, που και ο λαός μας πρόσφατα πέδωσε πως ξέρει «να της βγάλει γλώσσα» και να τη στέλνει... στη λαχαναγορά της Θεσσαλονίκης.

Αν, όμως, κάθε τόσο ο παλαιστινιακός λαός σπνέκοι το κεφάλι και γράει δικαίωμα στο να υπάρχει ταυτόχρονα και άλλο τόσο καταπίεσις και ο ισραηλιτικός λαός. Είναι απόλυτος νόμος που έ-χει επιβεβαιωθεί και ιστορικά. Όταν το κράτος της κυριαρχής τάξης πνίγει τόσο ασφυκτικά έναν γετονικό λαό δεν μπορεί παρά να καταπίεσει και το δικό του. Μπορεί με «αδελφικισμό» να του μοιράει ανωνικά για την καταπίεση, αλλά το «εξήντημα» είναι πάντα επιστροφή σε πολύ σκληρή πραγματικότητα.

Ο αγώνας είναι κοινός για όλους τους λαούς της περιοχής. Η νέα τάξη προσθάει να επιβλήσει άλλες φορές με ΝΑΤΟικούς βομβαρδισμούς, άλλες χρησιμοποιώντας τον πάνοπλο ισραηλινο στρατό, άλλες το χαζοχαρομένο πρόσωπο της λεγόμενης «δημοκρατίας» των Κοστοντίτων, άλλες τους κοινοπονηρικούς ελλητικούς κυβερνήσαν να την ίδια με... Πολλά τα «κρίσηματα» που δεν να περιεχόμενοι της που είναι η υποταγή των λαών. Όμως, οι λαοί δε φαίνεται διατεθειμένοι να υποκύψουν και ο αγώνας συνεχίζεται ακόμα και με τις σχέσεις...

Δεκαετίες αιματηρών ξένων παρεμβάσεων

Καζάνι που βράζει, πάλι, η Μέση Ανατολή, καθώς η πολυδιασημένη ισραηλινο-παλαιστινιακή «εργεντική» διαδικασία αποδεικνύεται, να αλλά με φορά και με τον τραγικότερο τρόπο, ότι δεν εμπνέει τους όρους εκείνων που θα οδηγούσαν τους λαούς σε ειρηνική συνύπαρξη. Εργονες εδραϊσμένοι την εξάρτηση των ισραηλινών κυβερνήσεων, ήδη από τη δεκαετία του '50, η Ουάσινγκτον, χειροκροτώντας, έθεσε τις βάσεις αυτής της διαδικασίας σε ένα θελό και αναγνώ σε κάθε ερμηνεία πλαίσιο, το οποίο της επέτρεπε την, ανά ποσά στιγμή παρεμβάση.

Η «εργεντική» συμφωνία του Οσλο, μέσα από ένα κενωτικό άρθρο, αναπαρομοιωμένη επί της ουσίας τις ελληνοβρετανικές απόψεις του ΟΗΕ και τον τότε εφρονιστικό της από το Ισραήλ. Την απόφαση 194, που μάλι να επιστροφή όλων των Παλαιστινίων προσώπων στη γη τους, την απόφαση 242, που μάλι να άνω όραν και να προτιποθεσαν αποχώρηση όλων των ισραηλινών δυνάμεων από το κατοχόμενο ορεινά εδάφη της Δυτικής Όχθης, της Λαριδος της Γάζας, και της Ανατολικής Ιερουσαλήμ (ήδη απόφαση ίσους και στην περίπτωση του Λιβάνου και την απόφαση 338 που αναφέρεται στην, επίσης άνω όραν, άρση της προστάθης της Ανατολικής Ιερουσαλήμ, η οποία θεωρείται πάλι «εδαφικό κομμάτι», ζήτησης της εκεί συντάραξης ενών τόνων 3 διαφορετικών θρησκειών.

Και ο πιο απελτίη παρατηρητής θα μπορούσε, εφρονες, να αντιληφθεί ότι η ίδια η όραση και οι βάσεις της «εργεντικής» διαδικασίας, κάθε άλλο παρά σε δικαιο ερηνή οδηγούσαν, αφού μεθοδικά και επιστημονικά, αλληλεπλήρες, μεθοδικώς, διαδοχικώς, αποπνέοντα με το διαπερατικό ζήτημα της δημιουργίας μιας σταθερής υποδομής για μια κοινή παλαιστινιακή κοινωνική οργάνωση, αλλά δεν άγγιζαν το «φύλλον» ζήτημα των αποδόσεων του ΟΗΕ. Αλλοσως, όλο αυτό το χρόνο και με ιδιαίτερο ζήλο, εσω βρισκόταν σε εξέλιξη η «εργεντική» διαδικασία, το Ισραήλ ενισχυσε τους εβραϊκούς ακοισμούς σε όλο το έδαφος, από το οποίο καλύπταν να υποχωρήσει, απομολογώντας το επημέρωμα των «πριό» ουσίας παρασηνής επί αυτού του ζητήματος στην περιοχή.

Την ίδια στιγμή, οι αυτόνομοι παλαιστινιακοί ηγέτες, βρισκόμενος αποδοτικώς ανάμεσα σε ζώνες ισραηλινής κυριαρχίας, μετατρέπονταν απόλας σε πόλες, - κατά, όπου τα πάντα εξαρτήσονται από την ισραηλινή θέληση; Το κενό, οι μεταναστεύσεις, η μετάρση

Ένας πατέρας μεταφέρει ενανθινός το τραυματισμένο από σφαίρας παιδί του για την παροχή πρώτων βοηθειών

στην ερρασία, αλλά ακόμα και οι θεμελιώδεις ανάγκες της παροχής νερού, ηλεκτροδότησης και τηλεπικοινωνιών. Με την στερησία στη νεολαία να κυμαίνεται σε ποσοστά μεγαλύτερα του 70%, την παλαιολογική οικονομία να εξαρτάται από το Ισραήλ και τη μέρεια να ενισκείται, είναι μάλλον σφές γιατί σήμερι η παλαιστοκινή λαϊκή οργη δεν έχει τελειώσει, γιατί στρέφεται ακόμα και κατά της Παλαιστινιακής Άραχης, μην μνημονών να την απαλλάξει από την ευθύνη της συνθημοσύνης «κα διακρίσεις της υπερέδρας καταπίεσης».

Η στήριξη που έφραζε το ποτήρι της σποφοντικότητας για τον «ελευθερο πολιορκημένο» παλαιστινιακό λαό των αυτόνομων ήταν «υποφορη» - η επίσκεψη Σαρόν στο Αλ Ακόα στην Ανατ. Ιερουσαλήμ. Με επίσκεψη - πρόκληση, όχι μόνο προς το θρησκευτικό δόγμα των στατοχού μοιολομμένων, αλλά κυρίως προς την ελλίδα των Παλαιστινίων για ερραυρήν της σχετικής απόφασης του ΟΗΕ, προς

την ήδη πνιγυμένη εθνική τους αξιοσημεία μέσα από τη «χαριτη» ελευθερία που τους δόθηκε με την εργεντική διαδικασία. Μια «ελευθερία» εξεθλίβεται, που τους υποσχεσαν και πάλι να σταθούν να εξεθλίβεται, για ελέγχο μπροστά στο ισραηλινο φύλακα.

Το ποτήρι, όμως, είχε γεμίσει και από την απόγνωση των περίπου 4.000.000 Παλαιστινίων προσώπων, που ζουν διασπαστά στον κόσμο, σε καταπιεστικό που δε θυμίζουν τίποτε ανθρώπινο, χωρίς ο-ποιαδήποτε, χωρίς σπινια, χωρίς νερό, μέσα σε τσίχλους, Ζουν, ο-κόμη και στις αφιερικές χώρες, υπό καθεστώς σκληρών διακρίσεων, χωρίς να άνω οποιαδήποτε αναμνηστούν σε καμιά πολιτική εξέλιξη, χωρίς δικαίωμα να άνω μόνιμη ερρασία, χωρίς δικαίωμα να βελτιώσουν έτσι και τη θέλεια παροχής στέγης ζών, γιατί και τόσο εκλαμβάνεται ως απηλιή για την εκσάτηση χωρά! Η επιστροφή τους στα αυτόνομα ούτε καν συζητήσονται από το Ισραήλ.

Όσο η «εργεντική» διαδικασία έφρασε προς το τέλος της, τόσο γινόνταν εμφανέστερο ότι ο «όρος» της διπλωματίας μέσω του κόμμοβου Ουάσινγκτον» δεν θα έφρασε ποτέ πραγματική ανεξαρτήση, πραγματική ανεκτικότητα στο παλαιστινιακό έδαφος. Δεν θα έφρασε τίποσ τους παροχόντες, δε θα έφρασε τις βάσεις, ανενεργό αναπνέον πρόσωπο με πρωτεύουσα την Ανατολική Ιερουσαλήμ, ήδη δε δικαίωμα την Ιερουσαλήμ. Και αυτή η απόγνωση γέμισε τους δρόμους των αυτόνομων με διαδηλώσεις, τους οποίους πνέον μέσα είναι ολόγυρο ότι μπορεί να πνέσει να «φρονικόνο υποσηνη» ο Παλαιστινιος πνέτης. Στο θέρωμο των οριώντων μάρτης, γρήσκων και οι φωνές που μιλούσαν για άρση ερραυρήν των αποδόσεων του ΟΗΕ και να δε-κατι ερραγή και άνω, άνω.

Οι καταγνέτες, οι διαδηλώσεις και οι ακωνικόνες προεδουκτών και ερραυρήνων αγωνισμών πνέσαν στο περιβάρο, καθώς τα όρια κινησών και προτιποθύνων των εκσάτοτε ισραηλινών κυβερνήσεων εξαρτήσονται από τη βούληση του βρασκού, σταθερού χρησιμο-δοτή των ΗΠΑ. Και δεν ύποταν κανένα συμφέρον να πνέσει η «διο-μοιοθλήση» των, είναι σπαρταρή και όρεκτική, από που θα γίνονταν, οι παροχόντες και ο ίδιος λαός, στο απόπνέ τους με σταθερή δικαιο ερηνική συνύπαρξη. Αλλοσως, από που το χρόνο αλληλεπλήρων κινών βίος, άνω κληρονομίας, όπως είναι φυσικό, μάλο θα κορυφώσουν, που άγγιζε το μέτρο ανάμεσα στους δύο λαούς, κινώντας τους ιδιαίτερο ευλόγητους στην οποιαδήποτε σχεδιασμένη πρόκληση.